Ned med Vaabnene!

Efter BERTHA von SUTTNERS
verdensberømte Roman.

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

von Althaus, Greve . . . . . Hr. *Philip Bech.*
Martha . . . . . Fru *Augusta Blad.*
Rosa . . . . Fru *Fritz-Petersen.*
Arno von Dotzky, Marthas første Mand . . . . . Hr. *Alf Blütecher.*
Fr. von Tilling, Marthas anden Mand Hr. *Olaf Fønss.*
Knobelauch, Krigsminister . . Hr. *Carl Lauritzen.*
Bresser, Læge . . . . . Hr. *Frederik Jacobsen.*
Konrad v. Althaus, Fætter til Rosa og Martha . . . Hr. *B. v. Cotta-Schønberg.*

AFDELINGERNE:

1. Det yngste Skud af Slægten v. Dotzky.
2. Lykkeligt Samliv.
3. Krigen er udbrudt.
4. En smertefyldt Afsked.
5. Fra Krigsskuepladsen.
6. De to Søstre.
7. Et Rædselsbudskab.
8. »Arno v. Dotzky er død!«
9. Freden genoprettet.
10. Et Sorgens Hjem.
11. Sorgen gør Martha vemodig.
12. Aarene gaar . . .
13. Minderne om Arno v. Dotzky.
14. Til Hoffest.
15. »Vil Du præsentere mig for din Kusine?«
16. »Kaptajn v. Tilling — Enkefru v. Dotzky.«
17. En betagende Alvorsmand.
18. En spirende Kærlighed.
19. I Ægteskabet med v. Tilling.
20. Drengen leger »Krig« med »Trofast«.
21. Truende Uvejrsskyer.
22. Hos Grev v. Althaus.
23. Atter bryder Krigen ud.
24. »Leve Krigen.«
25. »Nej, jeg kan ikke raabe »Leve Krigen«.«
26. Mobiliseringsordren kaster Martha paa Sygelejet.
27. Dr. Bressers Løfte.
28. I Felten.
29. »Det gaar fremad med Fruens Helbred.«
30. Tilbagetoget.
31. Krigens frygtelige Rædsler.
32. . . . jeg tager min Afsked efter Krigen . . .
33. Vaabenstilstand.
34. Et stormende Gensyn.
35. . . . meddeles herved at Bankierfirmaet er gaaet fallit . . .
36. Afskedbegæringen sønderrives.
37. Vaabenstilstanden hæves.
38. Rede til nye Rædsler.
40. Det røde Kors arbejder.
41. I den gamle Lade.
42. Skudt i Grus.
43. v. Tilling dødeligt saaret.
44. Martha og v. Althaus paa Vej til Krigsskuepladsen.
45. Bondemanden kører den haardtsaarede v. Tilling til Banen.
46. Skæbnens uransagelige Veje!
47. I forgæves Søgen blandt Saarede og Døde.
48. v. Tilling i sit Hjem som Reconvalescent.
49. Den gamle Skolelærers Ærinde.
50. Koleraen holder sit Indtog paa Godset.
51. Indkvarteringen.
52. Forlovelse mellem Fætter og Kusine.
53. Konrad v. Althaus rider bort i Lykke.

54. Husjomfruen svarer ikke!
55. Kolera — Kolera!
56. Rosa er syg.
57. I trykket Sindsstemning.
58. En endeløs Nat.
59. »Koleraen tog hende fra mig . . .«
60. En uhyggelig Begravelse.
61. Konrad søger efter Rosa.
62. »Hun — er — død!«
63. von Althaus besvimer.
64. Bragt til Sengs.
65. Smertefyldte Timer.
66. Døden lurer paa sit Bytte.
67. Omkring Sygelejet.
68. De sidste Minutter.
69. »Martha, Du har Ret.«
70. »Ned med Vaabnene!«

Denne Film betegner Højdepunktet af, hvad der endnu er ydet! Den er et

Mesterværk uden Lige:

et saa genialt og storslaaet Arbejde, at al Kritik maa forstumme. Denne Roman er et saa mægtigt og værdifuldt Aandsprodukt, at intet Værk nogensinde med større Berettigelse har modtaget

Nobelpræmien.

Med den Foragt for hvad det kostede, har *Nordisk Films Kompagni* over denne Roman skabt en Film, som er baade Bogen og dens Forfatterinde værdig. Med en uforlignelig Realisme og en aldrig svigtende kunstnerisk Sans har *Holger-Madsen* ledet Iscenesættelsen og i fin og forstaaende Samklang med Bogens store Grundtanke levendegjort dette Bertha v. Suttners uforgængelige

Kæmpearbejde.

Et lykkeligt Hjem.

Martha v. Althaus, Datter af den gamle General, Grev v. Althaus, er i sit Liv to Gange gift.

Som ganske ung ægtede hun den unge tapre Officer, Arno v. Dotzky, Militær med Liv og Sjæl. Efter faa Aars lykkeligt Samliv blev han kaldt i Krig. Intet Ansigt kunde straale lykkeligere end Arno von Dotzky's den Dag, han modtog Budskabet om, at Fædrelandet havde Brug for ham. I Tankerne saa han alle de Muligheder, hans Mod kunde berede ham, i Retning af hurtig og glimrende Karrière.

Men Martha formaaede ikke at fæste sin Opmærksomhed ved sligt. Hun var ung og Kvinde og maatte tænke som Kvinde. I hendes Øjne overskyggedes alt andet af den Død, der truede hendes Mand paa Slagmarken. At han havde Udsigt til hurtigt Avancement betød kun lidt for hende i Sammenligning med, at han maaske vilde komme til at betale Chancen med sit Liv.

„Leve Krigen!"

— Krigen berøvede Martha hendes første Mand!

Hun græd meget, da hun modtog Efterretningen. Sorgen fyldte til Randen denne unge Kvinde, som hidtil kun havde kendt Sorgen af Navn.

Men Aarene gik. Sorgen blev til Vemod. Vemod blev til kærlige Minder, hvoraf groede genfødt Livsglæde.

Fire Aar efter at Arno v. Dotzky var død, traf Martha ved en Hoffest Kaptajn Fr. v. Tilling. Hun lagde straks Mærke til ham, fordi han ikke var som alle de andre. Ædel Mandighed afspejlede sig i hans Ansigt. Over hele hans Væsen var ligesom udbredt et Dække af Alvor. Fr. v. Tilling lo aldrig.

Martha kendte intet til Fr. v. Tilling, før han bad om at maatte blive præsenteret for hende og senere i en Samtale under fire Øjne fortalte hende, at han i Krigen havde kæmpet Side om Side med Arno v. Dotzky. Dennes sidste Anmodning til ham var en Bøn om at bringe Martha en sidste Hilsen.

I Skyggen af Mindet om den kære Døde mødes de to bankende Hjerter for første Gang.

Martha og Fr. v. Tilling træffer hinanden hyppigere. Martha har egentlig en Gang lovet sig selv, at hvis hun giftede sig en Gang til, saa skulde det ikke blive med en Officer, men ikke destomindre drages hun uvilkaarligt imod Fr. v. Tilling, og inden et halvt Aar er forløbet, er de gift.

Nogen Tid gaar.

Martha har ved sin stærke og myndige Mands Side glemt alle Sorger og enhver Frygt. Muligheden for Krig ekisterer stadig, men Martha skyder den fra sig. Hun er for svag til at turde se den lige i Øjnene, til at indrømme, at den er til. Saa meget haardere rammer Slaget derfor, da Muligheden bliver til en Kendsgerning. Der udbryder Krig, og næsten uden Varsel maa Fr. v. Tilling rejse bort. Saa voldsomt er det Indtryk, Krigsefterretningen gør paa Martha, at hun falder i Afmagt og

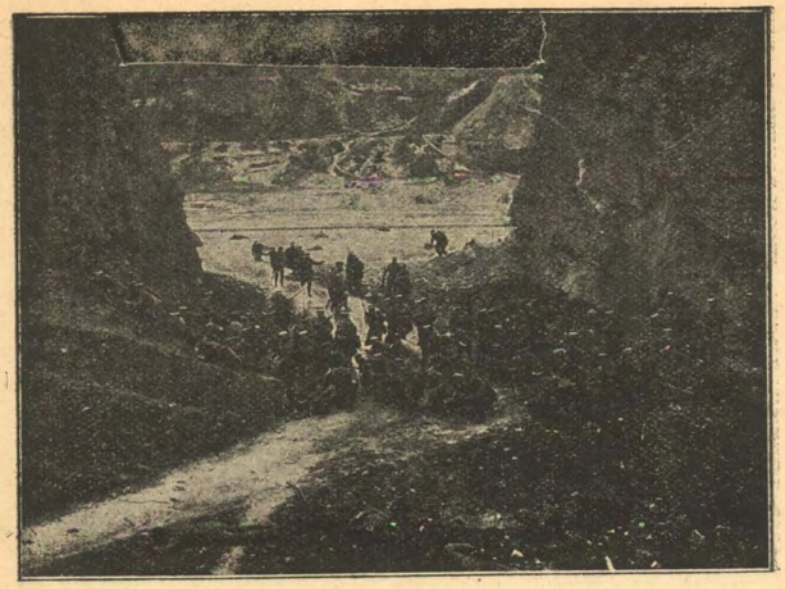

Paa Slagmarken

kastes paa Sygelejet. Da Fr. v. Tilling tager Afsked med hende, ved han ikke, om hun vil overstaa Sygdommen, men han tager det Løfte af Lægen, Dr. Bresser, at denne med Mellemrum vil telegrafere til ham paa Krigsskuepladsen — og fremfor alt: vil telegrafere Sandheden. Martha kommer sig. Gennem de Breve, hun modtager fra v. Tilling, er hun i Stand til ligesom at følge hans Færden paa nærmere Hold. Et Brev volder hende særlig Glæde, thi v. Tilling skriver heri til hende, at han saasnart han kommer hjem, vil tage sin Afsked fra Hæren.

Der bliver erklæret Vaabenstilstand, og et stormende Gensyn finder Sted mellem de to Ægtefæller. Martha minder øjeblikkelig om Løftet, og v. Tilling sætter sig til at udfærdige Afskedsbegæringen. Han mangler endnu nogle Sætninger, da Rosa bringer et Brev til Martha. Brevet er fra Marthas Sagfører og indeholder i knappe forretningsmæssige Vendinger Meddelelsen om, at det Bankierfirma, hos hvem Martha har

Krigens Ofre.

anbragt sin Formue, som en Følge af Krigen er gaaet fallit, og at hendes Penge maa betragtes som tabt. Denne Meddelelse styrter med et Slag hendes Forhaabninger i Grus, thi v. Tilling, der ikke selv ejer Formue, kan under disse Forhold ikke give Afkald paa sin Officersgage. Med blødende Hjerte maa Martha se paa, at han river den paabegyndte Afskedsbegæring i Stumper og Stykker.

Og en Uge efter hæves Vaabenstilstanden, og Krigen genoptages. Fjenden trænger sejrrig frem over Grænserne, og alt disponibelt Mandskab kaldes under Vaaben. Fr. v. Tilling faar Ordre til at rykke frem i Kamplinjen for at hjælpe med til at standse Fjenden i den truende Fremmarsch. Fr. v. Tilling, der, saasnart Fædrelandet kalder, saa udmærket forstaar at stille personlige Anskuelser i Baggrunden, gaar op i den Opgave, der er bleven ham betroet, med en saadan Iver, at han end ikke faar Tid tilovers til at vedligeholde Korrespondancen med

Blandt Syge og Saarede.

Martha. I sin overspændte Tilstand foruroliges hun heraf og rejser, ledet af en tilfældig Indskydelse, ud til Slagmarken i det vanvittige Haab at finde sin Mand, som hun antager for saaret. Sammen med Dr. Bresser tager hun med Toget til den nærmeste Grænseby, hvorfra hun med Vogn begiver sig videre i Retning af Valpladsen.

Hendes Mand er imidlertid bleven saaret ved en Bombeeksplosion, og Skæbnen vil, at han bringes til Jernbanestationen i den samme Vogn, som senere fører Martha ud til de Marker, han nylig har forladt. Tilling anbringes i et Tog, der gaar mod Hovedstaden. Han har nemlig ønsket at blive plejet af sin Hustru. Saaledes gaar det til, at Martha, da hun efter frugtesløs Søgen vender hjem, modtages med Meddelelsen om, at den, hun søgte, er kommen i Forvejen hjem.

Da Fr. v. Tilling atter er oven Senge, er Krigen sluttet og Freden beseglet, men Krigens Ødelæggelser er dog ikke stand-

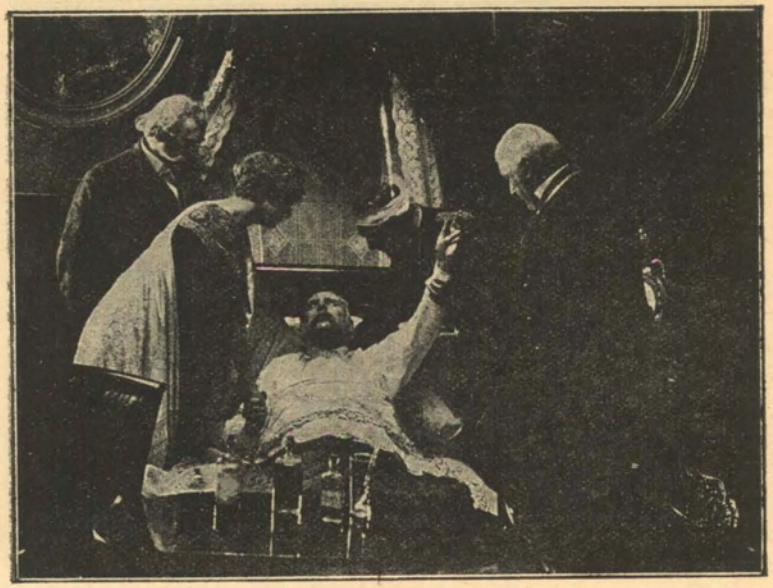

„Ned med Vaabnene."

set. Fra Slagmarken har Kolerasmitten sneget sig ind over den Egn, hvor den gamle Grev v. Althaus' Gods er beliggende, og hvor Martha og Fr. v. Tilling har taget Ophold. Det første Varsel om Koleraens Indtog i Sognet gives af Skolelæreren, der anmoder om Tilladelse til at lukke Skolerne, da et Par af Børnene allerede er bleven smittede. Det besluttes hurtigt, at Martha og Rosa i største Hast skal rejse bort, men da det viser sig, at Koleraen endog grasserer paa Godsets Enemærker, opgives Tanken. Rosa, der lige er bleven forlovet med Fætteren, Konrad v. Althaus, smittes og maa lade sit unge Liv. Den gamle Greve er fortvivlet. Han elskede den Datter, og han tillader ingen anden at føre hende til hendes sidste Hvilested. Alene hjulpen af en gammel trofast Tjener jordfæster han Rosa paa Kolerakirkegaarden. Han er selv bleven smittet, og faa Timer efter at han har knælet ved Datterens Kiste, ligger han selv i sine sidste Trækninger.

Hidtil har han smilet, naar Martha, der under Indflydelse af egne, bitre Erfaringer er bleven grebet af den store Fredstanke, har talt om Krigens Ødelæggelse. Saavidt er han gaaet i sin Patriotisme, at han har kaldt Krigen for en Velsignelse. Men nu, da han for første Gang for Alvor stilles Ansigt til Ansigt til nogle af Krigens forfærdelige Følger, da Yndlingsdatterens vansirede Ansigt endnu er ham i Minde, og da han føler sig selv overlistet af den lumske Død, nu opruller der sig for ham et Billede i de grelleste Farver af Krigens Gru, og hans sidste Ord til Martha, der staar ved Dødssengen, er disse: Martha, Du havde Ret. Jeg mener nu ligesom Du: Ned med Vaabnene!

M. I. HRRICH
KØBENHAVN B.

1

10 Oktober. 1913

PALADS-TEATRET

Direktør: SOPHUS MADSEN.

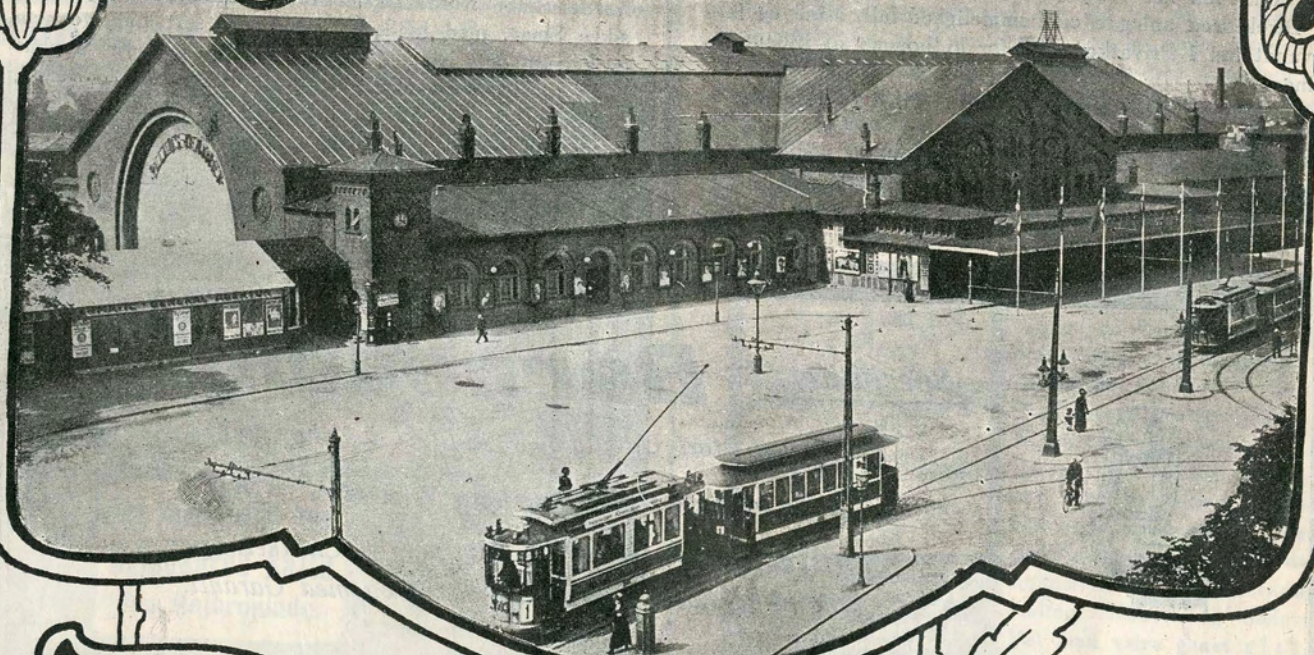

PROGRAM

ALLE BØR FOTOGRAFERES hos **Emil Clausen.**
Empire Visit 2,00 pr. Dusin.
Empire Kabinet 4,00 pr. Dusin.
Telefon 8050. **Frederiksberggade 34,** 2. Sal.

FORSTÆDERNES BRØDFABRIKKER

Forstædernes Brødfabriker.

— Maltsyrnet Rugbrød. —

Direktionsskiftet.

Et Personskifte — uden Ændring af Kursen.

En Dag — paa Paladsteatrets Kontor — sagde Direktør Constantin Philipsen til den, der skriver disse Linjer: Om kort Tid vil der ske noget, som vil interessere Dem — og forresten alle, der interesserer sig for Film her i Byen.

Direktøren anlagde en hemmelighedsfuld Mine og forsvandt ind i Privatkontoret for at komme af Bilmunderingen.

Et Øjeblik efter arriverede Direktør Sophus Madsen fra Metropolteatret.

Men paa det Tidspunkt var der endnu ingen, som vilde have fundet paa at sætte hans ret dagligdags Tilsynekomst paa Paladsteatrets Kontor i Forbindelse med den forestaaende Filmsbegivenhed.

Kort efter — en smuk August-Aften foran Wivel — standsede Direktør Philipsen mig og sagde: I Morgen staar den Nyhed, jeg talte om, i Bladene, saa jeg kan lige saa godt fortælle Dem det med det samme: Jeg har solgt Paladsteatret.

Dagen efter betegnedes det stedfundne Salg som opsigtsvækkende i de førende Dagblade; Constantin Philipsen berømmedes for den Dristighed, hvormed han havde skabt Nordeuropas største Billedteater, og den sikre Smag, med hvilken han havde ført det igennem og hævdet dets Niveau, Og den ny Direktør, Hr. Sophus Madsen, hilstes fra alle Sider Velkommen som en Mand, der havde tjent sine Sporer, erhvervet sig Marskalstaven gennem sin smarte og moderne Ledelse af Metropolteatret i Mikkelbryggersgade.

Specialitet: **Barnesenge.**

Meget stort Udvalg — Billigst i København

Barne-Indskudssseng fra Kr. 5,50

Fcltsenge — Pufsenge — Divaner — Chaiselonger,
alt forarbejdet paa eget Værksted og med Garanti.

Indr. Varemærke.

Dyner og Puder** i meget stort Udvalg — **Eget Dampfjerrenseri.

Nørrebros Messe, **Nørrebrogade 25,** *Hj. af Blaagaardsgade.*
Udstyrs- og Fjerlageret. **Telefon 553.**

Anvend **CLAVIT** mod Ligtorne
En gros: Vester 5526. Faas overalt.

Anvend **ROTO** mod Fodsved
En gros: Vester 5526. Faas overalt.

Sophus Madsen.

Kunst og Virkelighed.

Et Kaffeselskab.

Clichéer af enhver Art og til ethvert Brug

Clichéer i Streg eller Autotypi

Clichéer i Messing, Zink eller Kobber

Tegninger og Udkast. — Enhver Forespørgsel besvares

Telefon 8511.

Politikens Reproduktionsanstalt.
Politikens Hus, Raadhuspladsen, Kbhv. B.

Paa dette Tidspunkt hed det sig, at Hr. S. Madsen repræsenterede et Konsortium, der til Dels opererede med udenlandsk Kapital. Hr. Madsen har sidenhen — i et Interview, som Fagbladet »Filmen« har haft med ham — dementeret dette. Det er ham selv, der med økonomisk Støtte af sine Forretningsforbindelser, har købt Paladsteatret. Købesummen er indtil Dato ikke blevet nævnt. Man gætter dog næppe fejl, naar man formoder, at den maa skrives med et sekscifret Tal.

— — — —

Direktør Madsens Overtagelse af Paladsteatret — der er solgt med alt Inventar og øvrige Tilbehør — fandt Sted meget hurtigt efter at Sagen var en Kendsgerning. Dette betyder rimeligvis, at der ikke har været nogen Gnidningsmodstand ved den endelige Ordning af det finansielle Mellemværende mellem Køber og Sælger. Det maa være gaaet glat.

(Fortsættes Side 9).

Etabl. 1880
For-lov-elses-ringe
Københavns Specialforretning
Th. Halgreen
Juvelér & Guldsmed
Gothersgade 34
Lige for Regnegade

Arbejdet i Palads-Teatret udført af:

Telefon: 341 — 4967 — 7475

ANDERSEN & MEYER,
Badstuestræde 18. — Aut. Installatør af elektr.

Telegram-Adr.: Dynamo.

a/s

Silkehuset

fh. J. R. Schjelderups Eft.

Vimmelskaftet 39

Dobbeltbrede

Silkestoffer.

Taffetos

Faille français

Haitienne

Crêpe de Chine

Duschesse – Paillette.

Til Bluser og Besætning:

Skotsktærnede Silkestoffer.

Crêpe de Chine

i alle Farver.

Japon

(Vadskesilke)

i alle Kvaliteter og Bredder.

Velveteen.

Alle Kvaliteter og stort Farvendvalg.

Besætning:

Særlig fremhæves:

Volants, Dentelle, Tyll, Entredeux

i

Chantilly og Paillet

fra ganske billige til dyreste Genre.

Moderne Silkestrømper:

Hel Silke 2^{50} - 3^{50} - 5^{00} - 6^{50} - 10^{00}

Særlig fremhæves Kvaliteterne 2^{50} - 3^{50}.

Meget elastiske og holdbare.

Bluser i

Japon (Vadskesilke)

8^{50}–28^{00}

Crêpe de Chine

med Hulsøm 14^{00}–30^{00}

med Haandbrod. 16^{50}–50^{00}

alle Størrelser, rigt Farvendvalg.

Ferrin.

Bedste blod-dannende Styrknings-middel

Føres i forskellig Form efter Patientens Behov.

Faaes med Brugsanvisning paa Apotekerne.

Grundlagt 1812.

Hannibal Sander

A/S

Farveri, Dampvaskeri & kem.

- Tøjrensnings-Etablissement -

Telefon Søborg 31 & 61.

Philip Morris

Cigaretterne er overalt i Verden anset som de bedste.

Faas overalt, samt hos

C. B. Møller & Co.

Østergade 1. Østerbrogade 62.

Vibe-Hastrups Læder-Creme gjør Fodtøjet blankt og bevarer Læderet.

ORKESTER-KONCERT.

Kapelmester: Hr. *KNUD LINDHARD.*

Charles Kjerulf: Fakkeldans (af Dansen paa Koldinghus).

EFTER PAUSEN:

Aug. Enna: Ouvrt. Den lille Pige med Svovlstikkerne.

PROGRAM

10 - 10 - 1915

1.

De Allierede ved Dardanellerne.

Sidste ny aktuelle Billede fra Verdenskrigen.

Foranlediget af den Sukces, vore tidligere Billeder fra Dardanellerne havde, har vi baaret de nødvendige økonomiske Ofre for at kunne fremføre endnu en Optagelse dernede fra for vort trofaste Publikum.

Thi at Soldaterne selv i Krigstider bevarer deres gode Humør, beviser vort Billede tilfulde.

1. De første saarede fra Dardanellerne bringes i Land.
2. *Alexandra.* Indskibning af Tropper.
3. Undervejs; der »skaffes« om Bord.
4. Undervandsbaad i Sigte. Folkene tager roligt deres Redningsbælter og stiller sig op ved Baadene.
5. Hvorledes man gaar i Land ved Dardanellerne i Lægterne.
6. I Løbet af 48 Timer er der slaaet Lejr. Hangarerne stilles op.
7. Flyvemaskinerne monteres.
8. Af de store Kasser, hvor Flyvemaskinerne har været pakket ind, laves der Huse.
9. Hvorledes Provianteringen gaar for sig.
10. Luft-Styrmand Dumas finder en Skildpadde. Det er hans Fetiche, som han tager med paa sine Rekognosceringstog.
11. Franske og engelske Flyvere fraterniserer.
12. Afgang til en Fotografik-Rekognoscering.
13. Den engelske Flyveafdeling. Udsigt over den engelske Lejr.
14. Løjtnant Marix paa hans »Breguet«, 200 HK., og hans tro Mekaniker Dusaussoy.
15. Brevene fra Hjemmet deles ud.
16. I den engelske Lejr. Match i Boksning.....
17. og i Fodbold.
18. Panorama over Lejren ved Sedil Bahr taget om Bord paa River Clyde, der landsatte de første engelske Tropper paa Galipoli.
19. Murværkerne paa Sedil-Bahr efter Bombardementet.
20. Tyrkiske Fanger kommer fra Arbejde.
21. I den engelske Lejr.
22. Indierne og Mulæsel-Forspand.
23. Livet i den indiske Lejr.
24. Forskellige Typer paa Indier og Gurkhaer.
25. Dækning for Artilleriets Observatører.
26. Glade australske Soldater ovenpaa Kanoner erobret af Tyrkerne.
27. Solnedgang over den engelske Lejr.

WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.

Scala Revyen 1915. »Rødt og Hvidt«:
Valdemar 1,25. 13 Øre 1,25. Danmarks-Sangene 1,25.
Langsomt, men sikkert 1,25. Solskinsbarnet 1,25.

Sommerrevyen 1915. Sangene Kr. 2,00.
Gullash 75 Øre. Kongemødet 75 Øre. Er Du tosset, din Andrik

Køb KLÆDER hos Jens Kjeldsen!

COLGATES Barbersæbe — Pudder — Creame

2.

Pianoflyttemanden.

URKOMISK AMERIKANSK FILM

MED CHARLES CHAPLIN I HOVEDROLLEN.

3.

Portugisisk Kavalleri.

Et enestaaende interessant Rytteribillede.

Hvem har ikke i disse Krigstider studset over, at de arme Heste kunde holde til alle disse anstrengende Ridt over Marker og gennem Skove, enten trækkende de tunge Kanoner, der borer sig dybt ned i de opblødte Veje, eller ase- de afsted med den svært udrustede Rytter?

Vort Billede i Dag er hentet fra Portugal. Dette Land deltager ganske vist ikke i Verdenskrigen, men alligevel — ja, maaske netop derfor — er det af særlig Interesse at se de Øvelser og de Udflugter, de portugisiske Ryttere foretager. Og man maa med Rette forbavses over deres Præstationer, thi hvem af os havde vel troet, at sligt kunde bydes en Hest eller en Soldat.

4.

Den tapre Svigermoder.

Proprietær Hyllesen er et lykkeligt Menneske. Han har en pæn Gaard, som giver ham hans gode Udkomme, — han har en rar Kone, som han kommer fortræffeligt ud af det med, og han har et glimrende Humør, som sjældent forlader ham. Det eneste mørke Punkt i hans Tilværelse er, — at han ogsaa har en Svigermoder. — Man forstaar derfor, at Hyllesens Humør synker ned under Nulpunktet, da han en Dag faar Meddelelse om, at den omtalte Svigermoder kommer paa Besøg. Hans Overvejelser resulterer i, at han sammenkalder alle Tjenestefolkene og faar dem for gode Ord og Betaling overtalt til at gøre alt for at genere Svigermoderen under hendes Ophold paa Gaarden.

Det gaar nu ikke helt, som han har tænkt sig. Den standhaftige Dame nøjes efter en Række Genvordigheder med at sende ham et knusende Blik — og betror ham saa, at det oprindelig havde været hendes Mening kun at lægge Beslag paa hans Gæstfrihed i 14 Dage; — men da det lader til at være saa livligt og fornøjeligt paa Gaarden, rejser hun næppe de første Maaneder! — — Den arme Hyllesen stirrer paa hende med store, forskræmte Øjne — og synker saa afmægtig om.

5.

Ned med Vaabnene.

Efter Bertha von Suttners verdensberømte Roman.

Personerne:

von Althaus, Greve ..... Hr. Philip Bech
Martha) hans (..... Fru Augusta Blad
Rosa) Døtre (..... Fru Fritz-Petersen
Arno von Dotzky, Marthas første Mand Hr. Alf Blütecher
Fr. von Tilling, Marthas anden Mand .. Hr. Olaf Fønss
Knobelauch, Krigsminister ..... Hr. Carl Lauritzen
Bresser, Læge ..... Hr. Frederik Jacobsen
Konrad v. Althaus, Fætter til Rosa og Martha
Hr. B. v. Cotta-Schönberg

Martha v. Althaus, Datter af den gamle General, Grev v. Althaus, er i sit Liv to Gange gift.

Som ganske ung ægtede hun den unge, tapre Officer, Arno v. Dotzky, Militær med Liv og Sjæl. Efter faa Aars lykkeligt Samliv blev han kaldt i Krig. Intet Ansigt kunde straale lykkeligere end Arno von Dotzky's den Dag, han modtog Budskabet om, at Fædrelandet havde Brug for ham. I Tankerne saa han alle de Muligheder, hans Mod kunde berede ham, i Retning af hurtig og glimrende Karrière.

Men Martha formaaede ikke at fæstne sin Opmærksomhed ved sligt. Hun var ung og Kvinde og maatte tænke som Kvinde. I hendes Øjne overskyggedes alt andet af den Død, der truede hendes Mand paa Slagmarken. At han havde Udsigt til hurtigt Avancement betød kun lidt for hende i Sammenligning med, at han maaske vilde komme til at betale Chancen med sit Liv.

— Krigen berøvede Martha hendes første Mand!

Hun græd meget, da hun modtog Efterretningen. Sorgen fyldte til Randen denne unge Kvinde, som hidtil kun havde kendt Sorgen af Navn.

Men Aarene gik. Sorgen blev til Vemod. Vemod blev til kærlige Minder, hvoraf groede genfødt Livsglæde.

Fire Aar efter, at Arno v. Dotzky var død,

er installeret af Ingeniørfirmaet

Tapet.

Chr. S. Jacobsen,

Bredgade 36.

Singalwatte THE

traf Martha ved en Hoffest Kaptajn Fr. v. Tilling. Hun lagde straks Mærke til ham, fordi han ikke var som alle de andre. Ædel Mandighed afspejlede sig i hans Ansigt. Over hele hans Væsen var ligesom udbredt et Dække af Alvor. Fr. v. Tilling lo aldrig.

Martha kendte intet til Fr. v. Tilling, før han bad om at maatte blive præsenteret for hende og senere i en Samtale under fire Øjne fortalte hende, at han i Krigen havde kæmpet Side om Side med Arno v. Dotzky. Dennes sidste Anmodning til ham var en Bøn om at bringe Martha en sidste Hilsen.

I Skyggen af Mindet om den kære Døde mødtes de to bankende Hjerter for første Gang.

Martha og Fr. v. Tilling træffer hinanden hyppigere. Martha har egentlig en Gang lovet sig selv, at hvis hun giftede sig en Gang til, saa skulde det ikke blive med en Officer, men ikke destomindre drages hun uvilkaarligt imod Fr. v. Tilling, og inden et halvt Aar er forløbet, er de gift.

Nogen Tid gaar.

Martha har ved sin stærke og myndige Mands Side glemt alle Sorger og enhver Frygt. Muligheden for Krig eksisterer stadig, men Martha skyder den fra sig. Hun er for svag til at turde se den lige i Øjnene til at indrømme, at den er til. Saa meget haardere rammer Slaget derfor, da Muligheden bliver til en Kendsgerning. Der udbryder Krig, og næsten uden Varsel maa Fr. v. Tilling rejse bort. Saa voldsomt er det Indtryk, Krigsefterretningen gør paa Martha, at hun falder i Afmagt og kastes paa Sygelejet. Da Fr. v. Tilling tager Afsked med hende, ved han ikke, om hun vil overstaa Sygdommen, men han tager det Løfte af Lægen, Dr. Bresser, at denne med Mellemrum vil telegrafere til ham paa Krigsskuepladsen — og fremfor alt: vil telegrafere Sandheden, Martha kommer sig. Gennem de Breve, hun modtager fra v. Tilling, er hun i Stand til ligesom at følge hans Færden paa nærmere Hold. Et Brev volder hende særlig Glæde, thi v. Tilling skriver heri til hende, at han, saasnart han kommer hjem, vil tage sin Afsked fra Hæren.

Der bliver erklæret Vaabenstilstand, og et stormende Gensyn finder Sted mellem de to Ægtefæller. Martha minder øjeblikkelig om Løftet, og v. Tilling sætter sig til at udfærdige Afskedsbegæringen. Han mangler endnu nogle Sætninger, da Rosa bringer et Brev til Martha. Brevet er fra Marthas Sagfører og indeholder i knappe forretningsmæssige Vendinger Meddelelsen om, at det Bankierfirma, hos hvem Martha har anbragt sin Formue, som en Følge af Krigen er gaaet fallit, og at hendes Penge maa betragtes som tabt. Denne Meddelelse styrter med et Slag hendes Forhaabninger i Grus, thi v. Tilling, der ikke selv ejer Formue, kan under disse Forhold ikke give Afkald paa sin Officersgage. Med blødende Hjerte maa Martha se paa, at han river den paabegyndte Afskedsbegæring i Stumper og Stykker.

Og en Uge efter hæves Vaabenstilstanden, og Krigen genoptages. Fjenden trænger sejrrig frem over Grænserne, og alt disponibelt Mandskab kaldes under Vaaben. Fr. v. Tilling faar Ordre til at rykke frem i Kamplinien for at hjælpe med til at standse Fjenden i den truende Fremmarsch. Fr. v. Tilling, der, saasnart Fædrelandet kalder, saa udmærket forstaar at stille personlige Anskuelser i Baggrunden, gaar op i den Opgave, der er bleven ham betroet, med en saadan Iver, at han end ikke faar Tid tilovers til at vedligeholde Korrespondancen med Martha. I sin overspændte Tilstand foruroliges hun heraf

NIELSEN & LINDVAD
TLF: 595 TLF: 595
GLAS & PORCELÆN MAGASIN
24 FREDERIKSBERGGADE 24
Indehavere:
Oluf Nielsen, tidl. i Magasin du Nord.
Charles Lindvad, tidl. hos Hansen & Callesen.
Servicer og Stel etc., købte hos ovennævnte 2 Firmaer, kan kompletteres hos os.
Elktr. Kroner og Lamper.

Med
Ennas Fotografi-
Apparater fra 6 Kr. komplet kan enhver straks fotografere.
Smuk Gave
til Fest- og Fødselsdage.
Forlang Prisliste.
A. Enna, Vimmelskaftet 47.

Tandlæge Ruben, **Vesterbrogade 20.**
Tlf. 9802. Trf. 10—3 og 6—7. Søndag 10—12.
Mandag og Onsdag 6—8.
Smertefri Tandudtrækning, anbefales nervøse Patienter.
Alt Guldarbejde, Plombering, Stifttænder og kunstige Tænder til **moderate Priser.**
Samvittighedsfuld og omhyggelig Behandling.

og rejser, ledet af en tilfældig Indskydelse, ud til Slagmarken i det vanvittige Haab at finde sin Mand, som hun antager for saaret. Sammen med Dr. Bresser tager hun med Toget til nærmeste Grænseby, hvorfra hun med Vogn begiver sig videre i Retning af Valpladsen.

Hendes Mand er imidertid bleven saaret ved en Bombeeksplosion, og Skæbnen vil, at han bringes til Jernbanestationen med den samme Vogn, som senere fører Martha ud til de Marker, han nylig har forladt. Tilling anbringes i et Tog, der gaar mod Hovedstaden. Han har nemlig ønsket at blive plejet af sin Hustru. Saaledes gaar det til, at Martha, da hun efter frugtesløs Søgen vender hjem, modtages med Meddelelsen om, at den, hun søgte, er kommen i Forvejen hjem.

Da Fr. v. Tilling atter er oven Senge, er Krigen sluttet og Freden beseglet, men Krigens Ødelæggelser er dog ikke standset. Fra Slagmarken har Kolerasmitten sneget sig ind over den Egn, hvor den gamle Grev v. Althaus' Gods er beliggende, og hvor Martha og Fr. v. Tilling har taget Ophold. Det første Varsel om Koleraens Indtog i Sognet gives af Skolelæreren, der anmoder om Tilladelse til at lukke Skolerne, da et Par af Børnene allerede er bleven smittede. Det besluttes hurtigt, at Martha og Rosa i største Hast skal rejse bort, men da det viser sig, at Koleraen endog grasserer paa Godsets Enemærker, opgives Tanken. Rosa, der lige er bleven forlovet med Fætteren, Konrad v. Althaus, smittes, og maa lade sit unge Liv. Den gamle Greve er fortvivlet. Han elskede den Datter, og han tillader ingen anden at føre hende til hendes sidste Hvilested. Alene hjulpen af en gammel trofast Tjener jordfæster han Rosa paa Kolerakirkegaarden. Han er selv bleven smittet, og faa Timer efter, at han har knælet ved Datterens Kiste, ligger han selv i sine sidste Trækninger.

Hidtil har han smilet, naar Martha, der under Indflydelse af egne bitre Erfaringer er bleven grebet af den store Fredstanke, har talt om Krigens Ødelæggelse. Saavidt er han gaaet i sin Patriotisme, at han har kaldt Krigen for en Velsignelse. Men nu, da han for første Gang for Alvor stilles Ansigt til Ansigt til nogle af Krigens forfærdelige Følger, da Yndlingsdatterens vansirede Ansigt endnu er ham i Minde, og da han føler sig selv overlistet af en lumsk Død, nu opruller der sig for ham et Billede i de grelleste Farver af Krigens Gru, og hans sidste Ord til Martha, der staar ved Dødssengen, er disse: Martha, du havde Ret. Jeg mener nu ligesom du: Ned med Vaabnene!

Forandringer i Programmet forbeholdes.

Kør hjem med Autotaxa - 7770

„GRAMMOPHON"

Alle Sommerens smukke og populære Melodier er udkommet paa »**Grammophonplader**«. Vi anfører her:

„Rødt og Hvidt",
(Scala's store Succes)
»**VALDEMAR**« ..... sunget af **Oda Alstrup**
»**13 Øre**« ..... — **Carl Alstrup**
»**Langsomt men sikkert** — **Stribolt og Lauritz Olsen**
samt alle de øvrige Sange, som ligeledes er indsunget af Scala Teatrets Kunstnere med Orkester Akkompagnement under personlig Ledelse af Musikdirektør **C. J. Meinung.**

De mest iørefaldende af disse Melodier, som f. Eks. »Valdemar«, »13 Øre«, »Langsomt men sikkert« samt desuden »Rag des Siffleurs«, er ligeledes udkomne i glimrende Orkester-Optagelser indspillede i Dansetakt.

»SOMMERREVYEN 1915«
H. P. Hænger paa'n sunget af **Victor Wulff**
Staten betaler — **Victor Wulff**
Vænne sig af med — **Wulff & Jørgen Lund.**
Støvlet Kathrine — **Karen Sandberg.**

»CHARLOTTENLUND REVUEN 1915«
August sunget af **Stella Kjerulf.**
Ville Jean Jensen — **Schiøler Linck**
samt de øvrige bekendte Sange.

»SOMMERLYST's CABARET 1915«
Elskede, Natten er inde, sunget af **Chr. Andersen.**
De smaa Matroser — — —

Samtlige Plader kan faas i vore bekendte Udsalgssteder og høres i »Grammophon Concert Salonen«, Frederiksberggade 1.

Skandinavisk Grammophon Aktieselskab

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

NED MED VÅBNENE

PROGRAMMER CREDITS MM.

NED MED VAABNENE!

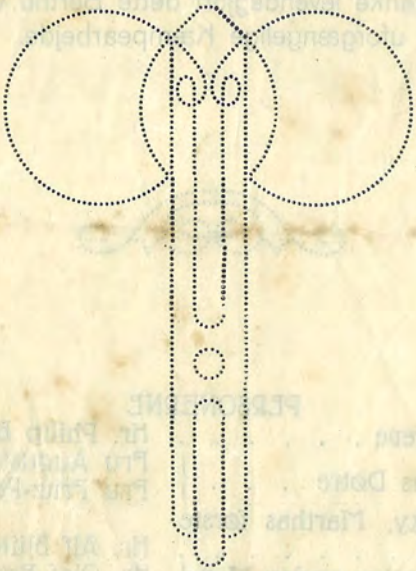

Efter Bertha von Suttners
verdensberømte Roman.

2 Juledag 1918

Denne Film betegner Højdepunktet af, hvad der endnu er ydet! Den er et **Mesterværk uden Lige;** et saa genialt og storslaaet Arbejde, at al Kritik maa forstumme. Denne Roman er et saa mægtigt og værdifuldt Aandsprodukt, at intet Værk nogensiude med større Berettigelse har modtaget **Nobelpræmien.** Med den Foragt for, hvad det kostede, har Nordisk Films Compagni over denne Roman skabt en Film, som er baade Bogen og dens Forfatterinde værdig. Med en uforlignelig Realisme og en aldrig svigtende Sans har Holger Madsen ledet Iscenesættelsen og i fin og forstaaende Samklang med Bogens store Grundtanke levendegjort dette Bertha von Suttners uforgængelige Kæmpearbejde.

PERSONERNE

von Althaus, Greve	Hr. Philip Bech.
Rosa } hans Døtre . . . } Martha }	Fru Augusta Blad. Fru Fritz-Petersen.
Arno von Dotzky, Marthas første Mand	Hr. Alf Blütecher.
Fr. v. Tilling, Marthas anden Mand	Hr. Olaf Fønss
Knobelauch, Krigsminister . . .	Hr. Carl Lauritzen.
Bresser, Læge	Hr. Frederik Jacobsen.
Konrad v. Althaus, Fætter til Rosa og Martha	Hr. B. v. Cotta Schønberg.

Martha von Althaus, Datter af den gamle Genaral, Grev von Althaus, er i sit Liv to Gange gift.

Som ganske ung ægtede hun den unge tapre Officer Arno von Dotzky, Militær med Liv og Sjæl. Efter faa Aars lykkeligt Samliv blev han kaldt i Krig, og han straalte af Lykke, da han modtog Budskabet om, at Fædrelandet havde Brug for ham. I Tankerne saa han alle de Muligheder, hans Mod kunde berede ham i Retning af en hurtig og glimrende Karriere.

Men Martha havde kun Tanke paa den Død, der truede hendes Mand paa Slagmarken. At han havde Udsigt til hurtigt Avancement betød for hende kun lidt i Sammenligning med, at han kunde komme til at betale Chancen med sit Liv.

— Krigen berøvede Martha hendes første Mand!

Hun græd meget, da hun modtog Efterretningen. Sorgen fyldte til Randen denne unge Kvinde, som hidtil kun kendte Sorgen af Navn.

Men Aarene gik. Sorgen blev til Vemod. Vemod blev til kærlige Miner, hvoraf groede genfødt Livsglæde.

Fire Aar efter, at Arno v. Dotzky var død, traf Martha ved en Hoffest Fr. v. Tilling. Straks lagde hun Mærke til ham, fordi han ikke var som alle de andre — ædel Mandighed afspejlede sig i hans Ansigt og over hele hans Væsen var udbredt et Præg af Alvor, og ingen havde set ham le.

Martha kendte intet til Fr. von Telling, før han bad om at blive præsenteret for hende, og senere i en Samtale fortalte han hende, at han havde kæmpet Side om Side med hendes Mand, og at dennes sidste Anmodning til ham var at bringe Martha en sidste Hilsen.

I Mindet om den kære afdøde mødes de to bankende Hjerter for første Gang.

Senere træffer de hinanden hyppigere. Martha har egentlig lovet sig selv, at vilde hun igen gifte sig, skulde det ikke blive med en Officer, men alligevel drages hun uimodstaaelig mod von Telling, og et halvt Aar efter er de gifte.

Nogen Tid gaar.

Martha har ved sin stærke Mands Side glemt alle Sorger og enhver Frygt. Muligheden for Krig eksisterer stadig, men Martha skyder Tanken fra sig. Saa meget haardere rammer Slaget, da Muligheden bliver en Kendsgerning, og von Telling næsten uden Varsel maa rejse bort. Saa voldsom er det Indtryk, Efterretningen om Krigen gør paa hende, at hun falder i Afmagt og

kastes paa Sygelejet, og da hendes Mand tager Afsked med hende ved han ikke, om hun vil overstaa Sygdommen, men han tager det Løfte af Lægen, Dr. Brenner, at han med Mellemrum vil telegrafere til ham om hendes Tilstand.

Martha kommer sig, og gennem Brevene fra von Telling er hun i Stand til at følge hans Færden. Et af Brevene volder hende særlig Glæde, da han deri meddeler, at han, saasnart han kommer hjem, vil tage sin Afsked fra Hæren.

Der bliver Vaabenstilstand, og von Telling kommer hjem. Martha minder ham øjeblikkelig om Løftet, men medens han skriver Afskedsbegæringen, kommer der et Brev til Martha fra hendes Sagfører, hvori han meddeler hende, at det Bankierfirma, hvor hun har anbragt sin Formue, er gaaet fallit. Under disse Forhold tør von Telling, der selv er uformuende, ikke give Afkald paa sin Officersgage, og med Smerte ser Martha ham rive den paabegyndte Afskedsbegæring i Stykker.

En Uge efter hæves Vaabenstilstanden. — Fjenden trænger sejrrigt frem, og alt disponibelt Mandskab kaldes under Vaaben. Fr. von Telling faar Ordre til at rykke frem i Kamplinien og gaa med en saadan Iver og i sin Opgave, at han end ikke faar Tid til at vedligeholde sin Korrespondance med Martha, der foruroliges og tror ham saaret. I sin overspændte Tilstand vil hun ud til Slagmarken for at finde ham, og rejser sammen med Dr. Bresser afsted.

Hendes Mand er imidlertid bleven saaret ved en Bombeeksplosition, og Skæbnen vil, at han bringes til Jernbanestationen i den samme Vogn, som senere bringer Martha ud til Slagmarken. Von Tilling har ønsket at blive plejet af sin Hustru og føres til sit Hjem, saa da Martha vender tilbage fra sin frugtesløse Søgen, er den hun søgte allerede hjemme.

Da Fr. von Telling atter er oven Senge, er Krigen endt, men dens Ødelæggelser er ikke standset. Fra Slagmarken breder Koleraen sig til den Egn, hvor den gamle Grev Althaus' Gods er beliggende, og hvor Martha og von Telling har taget Ophold, Skolelæreren kommer med det første Varsel, han anmoder om at maatte lukke Skolen, da et Par Børn er angrebne. Det besluttes nu, at Martha og Rosa skal rejse bort, men det er for sent. Rosa, der lige er bleven forlovet med sin Fætter, Konrad von Althaus, angribes og dør, og den fortvivlede gamle Greve jordfæster hende med en Tjeners Hjælp. Han er selv smittet, og faa Timer efter at han har knælet ved Datterens Kiste, udtalte om Krigens Ødelæggelser, men nu ser han Krigens Gru, og hans sidste Ord er disse: Jeg mener nu ligesom du: Ned med Vaabnene!

Han har smilet, naar Martha, grebet af den store Fredstanke aander han.

Ned med Vaabnene!

Efter BERTHA von SUTTNERS
verdensberømte Roman.

A/S »FOTORAMA«
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

von Althaus, Greve . . . . . Hr. *Philip Bech.*

Rosa, hans Døtre . . . Fru *Augusta Blad.*

Martha, hans Døtre . . . Fru *Fritz-Petersen.*

Arno von Dotzky, Marthas første Mand . . . . . Hr. *Alf Blütecher.*

Fr. von Tilling, Marthas anden Mand Hr. *Olaf Fønss.*

Knobelauch, Krigsminister . . Hr. *Carl Lauritzen.*

Bresser, Læge . . . . . Hr. *Frederik Jacobsen.*

Konrad v. Althaus, Fætter til Rosa og Martha . . . Hr. *B. v. Cotta-Schønberg.*

AFDELINGERNE:

1. Det yngste Skud af Slægten v. Dotzky.
2. Lykkeligt Samliv.
3. Krigen er udbrudt.
4. En smertefyldt Afsked.
5. Fra Krigsskuepladsen.
6. De to Søstre.
7. Et Rædselsbudskab.
8. »Arno v. Dotzky er død!«
9. Freden genoprettet.
10. Et Sorgens Hjem.
11. Sorgen gør Martha vemodig.
12. Aarene gaar . . .
13. Minderne om Arno v. Dotzky.
14. Til Hoffest.
15. »Vil Du præsentere mig for din Kusine?«
16. »Kaptajn v. Tilling — Enkefru v. Dotzky.«
17. En betagende Alvorsmand.
18. En spirende Kærlighed.
19. I Ægteskabet med v. Tilling.
20. Drengen leger »Krig« med »Trofast«.
21. Truende Uvejrsskyer.
22. Hos Grev v. Althaus.
23. Atter bryder Krigen ud.
24. »Leve Krigen.«
25. »Nej, jeg kan ikke raabe »Leve Krigen.«
26. Mobiliseringsordren kaster Martha paa Sygelejet.
27. Dr. Bressers Løfte.
28. I Felten.
29. »Det gaar fremad med Fruens Helbred.«
30. Tilbagetoget.
31. Krigens frygtelige Rædsler.
32. . . . jeg tager min Afsked efter Krigen . . .
33. Vaabenstilstand.
34. Et stormende Gensyn.
35. . . . meddeles herved, at Bankierfirmaet er gaaet fallit . . .
36. Afskedsbegæringen sønderrives.
37. Vaabenstilstanden hæves.
38. Rede til nye Rædsler.
40. Det røde Kors arbejder.
41. I den gamle Lade.
42. Skudt i Grus.
43. v. Tilling dødeligt saaret.
44. Martha og v. Althaus paa Vej til Krigsskuepladsen.
45. Bondemanden kører den haartsaarede v. Tilling til Banen.
46. Skæbnens uransagelige Veje!
47. I forgæves Søgen blandt Saarede og Døde.
48. v. Tilling i sit Hjem som Reconvalescent.
49. Den gamle Skolelærers Ærinde.
50. Koleraen holder sit Indtog paa Godset.
51. Indkvarteringen.
52. Forlovelse mellem Fætter og Kusine.
53. Konrad v. Althaus rider bort i Lykke.
54. Husjomfruen svarer ikke!

55. Kolera — Kolera!
56. Rosa er syg.
57. I trykket Sindsstemning.
58. En endeløs Nat.
59. »Koleraen tog hende fra mig . . .«
60. En uhyggelig Begravelse.
61. Konrad søger efter Rosa.
62. »Hun — er — død!«
63. von Althaus besvimer.
64. Bragt til Sengs.
65. Smertefyldte Timer.
66. Døden lurer paa sit Bytte.
67. Omkring Sygelejet.
68. De sidste Minutter.
69. »Martha, Du har Ret.«
70. »Ned med Vaabnene!«

Denne Film betegner Højdepunktet af, hvad der endnu er ydet! Den er et

Mesterværk uden Lige;

et saa genialt og storslaaet Arbejde, at al Kritik maa forstumme. Denne Roman er et saa mægtigt og værdifuldt Aandsprodukt, at intet Værk nogensinde med større Berettigelse har modtaget

Nobelpræmien.

Med den Foragt for hvad det kostede, har *Nordisk Films Kompagni* over denne Roman skabt en Film, som er baade Bogen og dens Forfatterinde værdig. Med en uforlignelig Realisme og en aldrig svigtende kunstnerisk Sans har *Holger-Madsen* ledet Iscenesættelsen og i fin og forstaaende Samklang med Bogens store Grundtanke levendegjort dette Bertha v. Suttners uforgængelige

Kæmpearbejde.

Et lykkeligt Hjem.

Martha v. Althaus, Datter af den gamle General, Grev v. Althaus, er i sit Liv to Gange gift.

Som ganske ung ægtede hun den unge tapre Officer, Arno v. Dotzky, Militær med Liv og Sjæl. Efter faa Aars lykkeligt Samliv blev han kaldt i Krig. Intet Ansigt kunde straale lykkeligere end Arno von Dotzky's den Dag han modtog Budskabet om, at Fædrelandet havde Brug for ham. I Tankerne saa han alle de Muligheder, hans Mod kunde berede ham, i Retning af hurtig og glimrende Karrière.

Men Martha formaaede ikke at fæste sin Opmærksomhed ved sligt. Hun var ung og Kvinde og maatte tænke som Kvinde. I hendes Øjne overskyggedes alt andet af den Død, der truede hendes Mand paa Slagmarken. At han havde Udsigt til hurtigt Avancement betød kun lidt for hende i Sammenligning med, at han maaske vilde komme til at betale Chancen med sit Liv.

— Krigen berøvede Martha hendes første Mand!

Hun græd meget, da hun modtog Efterretningen. Sorgen fyldte til Randen denne unge Kvinde, som hidtil kun havde kendt Sorgen af Navn.

„Leve Krigen"

Men Aarene gik. Sorgen blev til Vemod. Vemod blev til kærlige Minder, hvoraf groede genfødt Livsglæde.

Fire Aar efter at Arno v. Dotzky var død, traf Martha ved en Hoffest Kaptajn Fr. v. Tilling. Hun lagde straks Mærke til ham, fordi han ikke var som alle de andre. Ædel Mandighed afspejlede sig i hans Ansigt. Over hele hans Væsen var ligesom udbredt et Dække af Alvor. Fr. v. Tilling lo aldrig.

Martha kendte intet til Fr. v. Tilling, før han bad om at maatte blive præsenteret for hende og senere i en Samtale under fire Øjne fortalte hende, at han i Krigen havde kæmpet Side om Side med Arno v. Dotzky. Dennes sidste Anmodning til ham var en Bøn om at bringe Martha en sidste Hilsen.

I Skyggen af Mindet om den kære Døde mødes de to bankende Hjerter for første Gang.

Martha og Fr. v. Tilling træffer hinanden hyppigere. Martha har egentlig en Gang lovet sig selv, at hvis hun giftede sig en Gang til, saa skulde det ikke blive med en Officer, men ikke destomindre drages hun uvilkaarligt imod Fr. v. Tilling, og inden et halvt Aar er forløbet, er de gift.

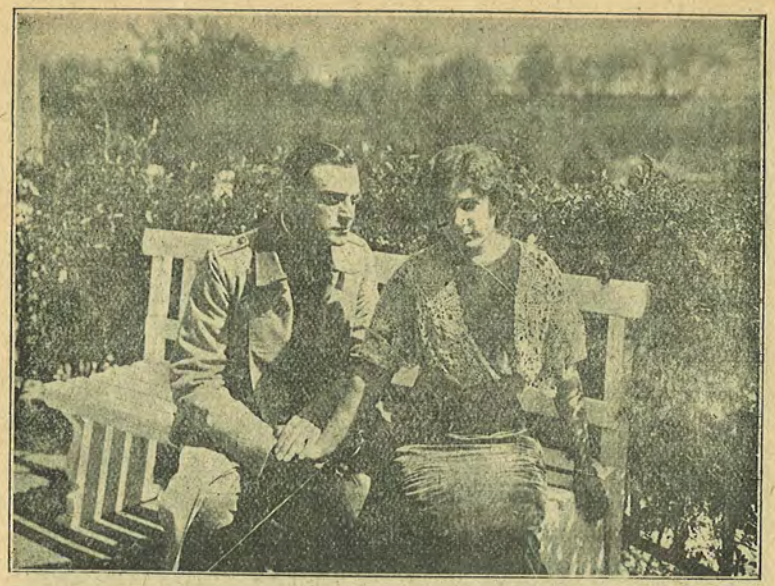

Nogen Tid gaar.

Martha har ved sin stærke og myndige Mands Side glemt alle Sorger og enhver Frygt. Muligheden for Krig eksisterer stadig, men Martha skyder den fra sig. Hun er for svag til at turde se den lige i Øjnene, til at indrømme, at den er til. Saa meget haardere rammer Slaget derfor, da Muligheden bliver til en Kendsgerning. Der udbryder Krig, og næsten uden Varsel maa Fr. v. Tilling rejse bort. Saa voldsomt er det Indtryk, Krigsefterretningen gør paa Martha, at hun fadler i Afmagt og kastes paa Sygelejet. Da Fr. v. Tilling tager Afsked med hende, ved han ikke, om hun vil overstaa Sygdommen, men han tager det Løfte af Lægen, Dr. Bresser, at denne med Mellemrum vil telegrafere til ham paa Krigsskuepladsen — og fremfor alt: vil telegrafere Sandheden. Martha kommer sig. Gennem de Breve, hun modtager fra v. Tilling, er hun i Stand til ligesom at følge hans Færden paa nærmere Hold. Et Brev volder hende særlig Glæde, thi v. Tilling skriver heri til hende, at han, saasnart han kommer hjem, vil tage sin Afsked fra Hæren.

Der bliver erklæret Vaabenstilstand, og et stormende Gensyn finder Sted mellem de to Ægtefæller. Martha minder øjeblikkelig om Løftet, og v. Tilling sætter sig til at udfærdige Afskedsbegæringen. Han mangler endnu nogle Sætninger, da Rosa bringer et Brev til Martha. Brevet er fra Marthas Sagfører og indeholder i knappe forretningsmæssige Vendinger Medelelsen om, at det Bankierfirma, hos hvem Martha har anbragt sin Formue, som en Følge af Krigen er gaaet fallit, og at hendes Penge maa betragtes som tabt. Denne Meddelelse styrter med et Slag hendes Forhaabninger i Grus, thi v. Tilling, der ikke selv ejer Formue, kan under disse Forhold ikke give Afkald paa sin Officersgage. Med blødende Hjerte maa Martha se paa, at han river den paabegyndte Afskedsbegæring i Stumper og Stykker.

Og en Uge efter hæves Vaabenstilstanden, og Krigen genoptages. Fjenden trænger sejrrig frem over Grænserne, og alt disponibelt Mandskab kaldes under Vaaben. Fr. v. Tilling faar Ordre til at rykke frem i Kamplinien for at hjælpe med til at standse Fjenden i den truende Fremmarsch. Fr. v. Tilling, der, saasnart Fædrelandet kalder, saa udmærket forstaar at stille personlige Anskuelser i Baggrunden, gaar op i den Opgve, der

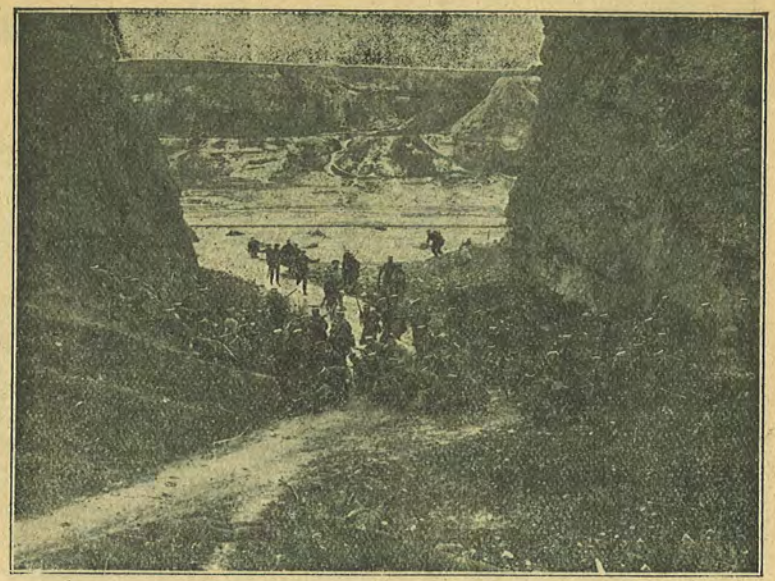

Paa Slagmarken.

er bleven ham betroet, med en saadan Iver, at han end ikke faar Tid tilovers til at vedligeholde Korrespondancen med Martha. I sin overspændte Tilstand foruroliges hun heraf og rejser, ledet af en tilfældig Indskydelse, ud til Slagmarken i det vanvittige Haab at finde sin Mand, som hun antager for saaret. Sammen med Dr. Bresser tager hun med Toget til den nærmeste Grænseby, hvorfra hun med Vogn begiver sig videre i Retning af Valpladsen.

Hendes Mand er imidlertid bleven saaret ved en Bombeeksplosion, og Skæbnen vil, at han bringes til Jernbanestationen i den samme Vogn, som senere fører Martha ud til de Marker, han nylig har forladt. Tilling anbringes i et Tog, der gaar mod Hovedstaden. Han har nemlig ønsket at blive plejet af sin Hustru. Saaledes gaar det til, at Martha, da hun efter frugtesløs Søgen vender hjem, modtages med Meddelelsen om, at den, hun søgte, er kommen i Forvejen hjem.

Da Fr. v. Tilling atter er oven Senge, er Krigen sluttet og Freden beseglet, men Krigens Ødelæggelser er dog ikke standset. Fra Slagmarken har Kolerasmitten sneget sig ind over den

Krigens Ofre.

Egn, hvor den gamle Grev v. Althaus' Gods er beliggende, og hvor Martha og Fr. v. Tilling har taget Ophold. Det første Varsel om Koleraens Indtog i Sognet gives af Skolelæreren, der anmoder om Tilladelse til at lukke Skolerne, da et Par af Børnene allerede er bleven smittede. Det besluttes hurtigt, at Martha og Rosa i største Hast skal rejse bort, med da det viser sig, at Koleraen endog grasserer paa Godsets Enemærker, opgives Tanken. Rosa, der lige er bleven forlovet med Fætteren, Konrad v. Althaus, smittes og maa lade sit unge Liv. Den gamle Greve er fortvivlet. Han elskede den Datter, og han tillader ingen anden at føre hende til hendes sidste Hvilested. Alene hjulpen af en gammel trofast Tjener jordfæster han Rosa paa Kolerakirkegaarden. Han er selv bleven smittet, og faa Timer efter at han har knælet ved Datterens Kiste, ligger han selv i sine sidste Trækninger.

Hidtil har han smilet, naar Martha, der under Indflydelse af egne, bitre Erfaringer er bleven grebet af den store Fredstanke, har talt om Krigens Ødelæggelse. Saavidt er han gaaet i sin Patriotisme, at han har kaldt Krigen for en Velsignelse.

Blandt Syge og Saarede.

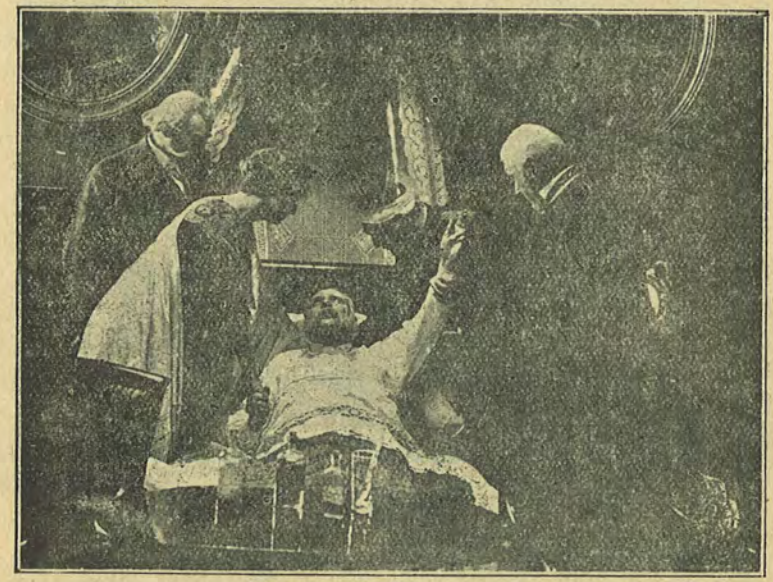

„Ned med Vaabnene".

"LAY DOWN YOUR ARMS"

A Stupendous Film Dramatization of the World-Famous War Novel by the Late Baroness Bertha Von Suttner

IN FOUR PARTS

Produced by GREAT NORTHERN FILM CO.

110 W. 40th Street, New York

A PHOTOPLAY OF TIMELY INTEREST

"LAY DOWN YOUR ARMS"

Depicting the Horrors of War and Its Terrible Effects

THE Great Northern Film Company manifested great wisdom and unusual foresight in securing the motion picture rights to the remarkable novel, "Lay Down Your Arms," by the late Baroness Bertha Von Suttner. Both the book and the authoress had achieved international fame for their sensational exposure of the horrors of war, so it was certain that a photoplay founded upon this literary masterpiece would be a production of extraordinary distinction. A story of such intense dramatic power, daring and purpose, could not but be the more vivid when embodied in a film drama.

But although the producers were aware that they had acquired a valuable film asset, they did not realize the full worth of it until after they had completed the production. The photoplay proved to

Entraining to Go to the Seat of War

be of a greater magnitude and import as it approached completion. When, after six months' preparation, the finished production was revealed upon the screen, it was then apparent that a wonderful, masterful film-spectacle had been created.

A motion picture, vividly depicting the manifold miseries that war causes, not only on the battlefield but also in the homes of the combatants, would always be of timely interest, because of its powerful argument for universal peace which has been so earnestly advocated in recent years. The great European War has served to augment the timeliness of the theme, for, now more than ever, the thinking people of the world will realize the barbarity of war and the glory of peace.

It was an odd coincidence that this picture, which is a bitter arraignment of war, was completed just before the present war began. Consequently, the production, which would have been timely under ordinary circumstances, has become the sensation of the hour, since it deals with a subject that just now is in the minds of every man, woman and child, and occupies the front pages of every newspaper in the world.

But far better than its present appropriateness is the permanence of the theme. The picture will always be timely, because it espouses a cause that will be perennial.

WONDERFULLY REALISTIC

The Most Stirring Picture Ever Seen

ALL of the intensely dramatic incidents of the pathetic and thrilling story are depicted in the photoplay with remarkable realism. It is by far the most powerful picture ever presented, one that stirs the emotions of spectators more than any film drama has yet been able to do.

The production is one of unusual massiveness, which enlisted the services of hundreds of people in the making. The battle scenes are stupendous and sensational, showing vast armies of soldiers in fierce combat; great troops of charging cavalry, artillery in action and

Martha Visits a Church, Used As a Temporary Hospital, to Search for Her Husband

shells exploding, leaving destruction everywhere in their wake. Scenes that have never before been witnessed except by those who have actually been present at a genuine seat of war, are afforded all who see this marvelous picture, such as close-up views of battlefields after an engagement, literally strewn with dead and wounded; churches and barns that have become temporary hospitals, filled with victims of the enemy's bullets; the destruction of one of these hospitals by a huge shell; transporting wounded soldiers on the top of trains; searching among the dead bodies after a battle to pick out the wounded. When a body is found in which there is still life, a gun is stuck in the ground beside it to distinguish it from the dead and the body is later carried to a field hospital on a stretcher.

One of the immensely thrilling scenes is one showing Baron Tilling's regiment after it has been routed by the enemy. So realistic is the flight of the soldiers from the jaws of death, amid the fierce firing of pursuing guns that spectators imagine they can hear the roar of cannon and musket and can smell the smoke and powder. The production is replete with such stirring and spectacular episodes and it is undoubtedly the greatest war picture ever staged.

BE SURE TO SEE

"LAY DOWN YOUR ARMS"

WHEN IT IS PRESENTED AT THIS THEATRE

The Photoplay Abounds in Thrills

GIGANTIC, STARTLING BATTLE SCENES

A Pathetic Story Superbly Acted

A PICTURE WITH A PURPOSE—BEING THE MOST POWERFUL ARGUMENT FOR UNIVERSAL PEACE EVER ADVANCED

LAY DOWN YOUR ARMS

In Four Parts

A Stupendous Film Dramatization of the Celebrated War Novel by the Late Baroness Bertha Von Suttner

ONE OF THE MANY THRILLING BATTLE SCENES

Scene from "Lay Down Your Arms"

June 21, 1914, after having devoted the greater part of her life to the cause of peace. She wrote more than thirty novels and novelettes, among which "Lay Down Your Arms" was her greatest success.

The Book

The book of "Lay Down Your Arms" was first published in 1890 and it was an instantaneous success. It was soon the sensation of Europe and before long its fame had spread to the United States. It has been translated into every language of the universe and has been read by millions of people. It is the greatest argument in behalf of peace that has ever been advanced. After reading it a famous ruler in Europe once issued a peace manifesto, so moved was he by the power of the narrative.

The book has been aptly termed the "Uncle Tom's Cabin" of European literature, so forcibly does it set forth the reigning menace of the Old World. As "Uncle Tom's Cabin" exposed the chief evil in America at the time of its publication, so did "Lay Down Your Arms" expose the principal evil of Europe, and still does, for while slavery in this country was abolished, war still rages in Europe.

CARING FOR WOUNDED SOLDIERS AFTER A BATTLE

The Story

The film adaptation begins at that part of the story where the young Countess Martha, who lost her first husband in battle, has been married to Baron Frederick Von Tilling, another military officer. Her first husband had been devoted to military pursuits but her new husband abhored war just as she did herself, and only remained in the service because of his pride in not wishing to depend on his wife's fortune. She, however, wanted him to resign, as she could not bear to think of war and of having her husband called to the front. Once when they were strolling on the lawn they noticed that Martha's little son was unmercifully beating a dog. When they reproached him, he said that he was playing war, with the dog as the enemy and he had won. The mere mention of war brought such distressing thoughts to Martha's mind that she fainted shortly afterwards.

Her fears were soon realized, for a little later on war was declared and her husband was called to serve his country. Martha was sick at the time and the two misfortunes together almost caused her death. This conflict was soon over, however, and one day just as Martha was waking from a dreadful dream in which she saw her beloved husband slain in battle, he returned to her safe and sound. They enjoyed the happiness of their reunion and for a time there was no thought of war. Martha persuaded her husband to resign from the army but just as he had finished writing his resignation, she received a letter notifying her that her bankers had failed and her fortune was lost, so he decided not to resign. Martha's sister, Rosa, became engaged to her cousin, Conrad Von Althaus, and contentment reigned supreme in the family until alas, another war broke out. Tilling was again called to arms and there was the dreaded sad parting once more between him and Martha.

This time the struggle was prolonged and desperate. Tilling's regiment was routed and the loss of life was heavy. While he was visiting a barn that had been converted into a temporary hospital, an huge shell struck the barn, completely destroying it and killing most of the poor wounded soldiers within, and injuring Tilling. He was immediately hurried to the railway station and sent to his home.

Meantime Martha not having heard from her husband for many weeks,

feared that he had been wounded or killed, so decided to go to the seat of war to search for him. It was a difficult and dangerous undertaking for a woman but the thought that her husband might be suffering and perhaps dying in some over-crowded hospital, impelled her to attempt it. By an odd trick of Fate she disembarked at the battlefields from the very train that carried her wounded husband back home. She met the family physician and together they visited all the field hospitals. Martha was horrified by the sight of so many maimed and dying men and she looked eagerly among them, seeking her husband. When she didn't find him she was greatly relieved for she then believed him to be uninjured. She rushed with all haste back home to see if news from him had come while she was away. Upon her arrival there she was met at the door by her sister, who told her that her husband was there. She was elated to find him alive and with only a slight wound.

All would have then been serene in this happy home had not the invariable disastrous effects of war started their course of devastation. Cholera, which had spread from the battlefields, broke out in their house, one of the maids having developed it and died. Then Rosa contracted the terrible disease and died. The shock of her death proved fatal for her aged father, Count Von Althaus, a retired General, who had always approved of war and took great delight in it. After Rosa's funeral he became ill and died soon afterwards, but before the end he renounced his belief in war and prayed for peace. Upon his death, Martha and her husband pledged themselves to the same cause.

A BARN FILLED WITH THE WOUNDED

The Photoplay

All of the intensely dramatic incidents of this pathetic and thrilling story, as related above, are depicted with remarkable realism. It is by far the most powerful picture ever presented, one that stirs the emotions of spectators more than any film drama has yet been able to do.

The production is one of unusual massiveness, which enlisted the services of hundreds of people in the making. The battle scenes are stupendous and sensational, showing vast armies of soldiers in fierce combat; great troops of charging cavalry, artillery in action and shells exploding, leaving destruction everywhere in their wake. Scenes that have never before been witnessed except by those who have actually been present at a genuine seat of war, are afforded all who see this marvelous picture, such as close-up views of battlefields after an engagement, literally strewn with dead and wounded; churches and barns that have become temporary hospitals, filled with victims of the enemy's bullets; the destruction of one of these hospitals by a huge shell; transporting wounded soldiers on the top of trains; searching among the dead bodies after a battle to pick out the wounded. When a body is found in which there is still life, a gun is stuck in the ground beside it to distinguish it from the dead and the body is later carried to a field hospital on a stretcher.

One of the immensely thrilling scenes is one showing Baron Tilling's regiment after it has been routed by the enemy. So realistic is the flight of the soldiers from the jaws of death, amid the fierce firing of pursuing guns that spectators imagine they can hear the roar of cannon and musket and can smell the smoke and powder. The production is replete with such stirring and spectacular episodes and it is undoubtedly the greatest war picture ever staged.

A Picture With a Purpose

MARTHA VISITS A CHURCH, USED AS A TEMPORARY HOSPITAL, TO SEARCH FOR HER HUSBAND

"Lay Down Your Arms" is a photoplay with a great purpose. It presents the most powerful plea for peace ever offered. Those who witness its exhibition and see the terrible carnage on the battlefields and the miseries that war brings into the homes of combatants are sure to become bitter censors of war and enthusiastic advocates of peace.

The picture deals with the greatest problem of all times and is destined to accomplish much toward advancing the cause of universal peace throughout the world. It was to have been exhibited as part of the program at the International Peace Congress, intended to be held in Vienna in September, but which was postponed on account of the war.

Unprecedented Publicity

Leading daily newspapers have devoted more space to this photoplay than has ever been accorded a motion picture. The New York Herald devoted an entire page in its magazine section on Sunday, August 16, 1914, and other articles pertaining to the picture have appeared in the New York Sun, New York Times and the Boston Post. The New York Sun commented upon the picture in two separate issues, having printed an illustrated account of it in the issue of August 16, and having published a reproduction of a scene from "Lay Down Your Arms" in the issue of August 30, 1914.

Unanimously Praised

All the newspaper representatives, exhibitors and State Right buyers who have seen this great production have unanimously and enthusiastically praised it. In fact, everybody who has seen it so far has pronounced it the most powerful and most unusual picture ever presented.

The Moving Picture World, in reviewing the photoplay, said in part: "The Great Northern studio is noted for the artistic quality of its photography and for dramatic stories as well. The spectator will find the beautiful camera work exemplified in this picture, for it has some of the loveliest of scenes and most charming of pictures. On the other hand, whenever its purpose is to show gashes and wounds, it is just as effective. The story was built not to be merely dramatic but to serve the author's purpose. This picture keeps in view only the horrors of war. How will it go in your show, Mr. Exhibitor? It is a competently made picture of a novel that was sold all over the world. That it will be counted a wholesome lesson, there is no doubt. We need such a picture. It'll do us good. It will help to convince the world that motion picture shows are doing their part in raising us to higher things."

The Motion Picture News said: "War is pictured in these four reels but with such undeniable reality that there is no danger that any martial feelings will be aroused in audiences. It is not the pomp and circumstances, the pageantry and the splendor of war, as it appears on dress parade, but the hard, terrible, overwhelming reality of battles and mangled bodies of horses and men, of distress in business.

ENTRAINING TO GO TO THE SEAT OF WAR

"The production must have required enormous outlay to present with so much vividness these battles, in which great numbers of men are engaged, shells hurled and houses and churches destroyed. It is evident that the pictures are not mere illusions produced by the trickery and skill of the photographer, but are pictures of actual scenes. Before this background of war and its horrors there is an appealing story of love and family life, into which war bursts with heartrending cruelty."

THE MORNING TELEGRAPH said: " 'Lay Down Your Arms' may be very justly labeled as a timely play. But it is more than that. It is a play with a great message of universal peace. Coming as it does at a time of universal war, the lesson which the drama teaches is the more powerful and the more pertinent.

"The many battle scenes in which the drama abounds are staged and acted in a most realistic fashion. The charging of troops in the face of a deadly fire from entrenched positions is not an easy thing to stage realistically, either. But the able manner in which all of the actors take their parts is responsible for many thrilling portrayals of the horrors of war, almost indistinguishable from actuality.

" 'Lay Down Your Arms' does not content itself with proving the mere horrors of battle, but goes on to show that the effect of a military campaign is felt most after the campaign is over. In connection with this admirable picture it will be remembered that Europe had its first real epidemic of cholera immediately after the Balkan disturbances and the newspapers are even now printing articles which reveal the danger of such a disaster during the present crisis. The scenes of 'Lay Down Your Arms' which are devoted to the vivid portrayal of the great aftermath of war, the cholera, are staged with telling realism. The 'long night' through which the stricken family of Von Tilling wait for the disease to claim its next victim is perhaps the most powerful lesson of the drama. The oft quoted and cryptic remark attributed to Sherman is forgotten in the contemplation of a greater truism —War is Horror.

RECEIVING THE NEWS THAT THEIR FORTUNE IS LOST

THE DEAD AND WOUNDED AFTER A BATTLE

"The acting of 'Lay Down Your Arms' is far above that of the average war picture. Augusta Blad, in the role of Martha Von Tilling, brings to the screen an excellent 'camera face,' an excellent face from any point of view, it might be added. In the character of General Count Von Althaus, Phillip Bech does some excellent work."

THE BILLBOARD said: "It is quite different from the average feature dealing with this subject. This drama does not further the glories of war, nor does it arouse one's patriotism, but shows the other side of the story, which makes one feel like crying out loud for peace.

"The producers have handled the story with good result and it drives home General Sherman's statement with powerful punches. Many large scenes of conflict showing cavalry, artillery and infantry in battle are presented with much realism and showing able direction. The picture plays strongly upon scenes after the battles, showing the dead and dying strewn over the fields, and disastrous events which follow in the wake of war. The entire staging of this feature has been aptly attended to and the photography throughout is excellent. Dramatic opportunities are efficiently handled by the splendid cast and the various roles of the play have been well placed. Augusta Blad and Olaf Fonss are called upon to do the bulk of the work and handle their parts in an admirable manner. Phillip Bech is also given a chance to display his talent toward the end of the play and does splendid work."

SKETCH FOR NINE-SHEET POSTER

N E D M E D V A A B N E N E.

Af

Bertha v. Suttner.

Personerne:

von Althaus, Greve. . . . . Herr Philip Bech.
Martha) hans Døtre. . . . . .Fru Augusta Blad.
Rosa) . . . . . .Fru Fritz-Petersen.
Arno v. Dotzky, Marthas første Mand. Herr Alf Blütecher.
Fr. v. Tilling, Marthas anden Mand. Herr Olaf Fönss.
Knobelauch, Krigsminister. . .Herr Carl Lauritzen.
Bresser, Læge. . . . . .Herr Frederik Jacobsen.
Konrad von Althaus, Fætter til Rosa og Martha. . . . Herr Birger v. Cotta-Schöngerg.

Martha v. Althaus, Datter af den gamle General, Grev v. Althaus, er i sit Liv to Gange gift.

Som ganske ung ægtede hun den unge tapre Officer, Arno v. Dotzky, Militær med Liv og Sjæl. Efter faa Aars lykkeligt Samliv blev han kaldt i Krig. Intet Ansigt kunde straale lykkeligere end Arno von Dotzky's den Dag han modtog Budskabet om, at Fædrelandet havde Brug for ham. I Tankerne saa han alle de Muligheder, hans Mod kunde berede ham, i Retning af hurtig og glimrende Karrière.

Men Martha formaaede ikke at fæstne sin Opmærksomhed ved sligt. Hun var ung og Kvinde og maatte tænke som Kvinde. I hendes Øjne overskyggedes alt andet af den Død, der truede hendes Mand paa Slagmarken. At han havde Udsigt til hurtigt Avancement betød kun lidt for hende i Sammenligning med, at han maaske vilde komme til at betalle Chancen med sit Liv.

-Krigen berøvede Martha hendes første Mand!

Hun græd meget, da hun modtog Efterretningen. Sorgen fyldte til Randen denne unge Kvinde, som hidtil kun havde kendt Sorgen af Navn.

Men Aarene gik. Sorgen blev til Vemod. Vemod blev til kærlige Minder, hvoraf tilsidst groede genfødt Livsglæde.

Fire Aar efter at Arno v. Dotzky var død, traf Martha ved en

Hoffest Kaptajn Fr. v. Tilling. Hun lagde straks Mærke til ham, fordi han ikke var som alle de andre. Ædel Mandighed afspejlede sig i hans Ansigt. Over hele hans Væsen var ligesom udbredt et Dække af Alvor. Fr. v. Tilling lo aldrig.

Martha kendte intet til Fr. v. Tilling, før han bad om at maatte blive præsenteret for hende og senere i en Samtale under fire Øjne fortalte hende, at han i Krigen havde kæmpet Side om Side med Arno v. Dotzky. Dennes sidste Anmodning til ham var en Bøn om at bringe Martha en sidste Hilsen.

I Skyggen af Mindet om den kære Døde mødes de to bankende Hjerter for første Gang.

Martha og Fr. v. Tilling træffer hinanden hyppigere. Martha har egentlig en Gang lovet sig selv, at hvis hun giftede sig en Gang til, saa skulde det ikke blive med en Officer, men ikke destomindre drages hun uvilkaarligt imod Fr.v. Tilling, og inden et halvt Aar er forløbet, er de gift.

Nogen Tid gaaar.

Martha har ved sin stærke og myndige Mands Side glemt alle Sorger og enhver Frygt. Muligheden for Krig eksisterer stadig, men Martha skyder den fra sig. Hun er for svag til at turde se den lige i Øjnene til at indrømme, at den er til. Saa meget haardere rammer Slaget derfor, da Muligheden bliver til en Kendsgerning. Den udbryder Krig, og næsten uden Varsel maa Fr.v. Tilling rejse bort. Saa voldsomt er det Indtryk, Krigsefterretningen gør paa Martha, at hun falder i Afmagt og kastes paa Sygelejet. Da Fr.v.Tilling tager Afsked med hende, ved han ikke, om hun vil overstaa Sygdommen, men han tager det Løfte af Lægen, Dr.Bresser, at denne med Mellemrum vil telegrafere til ham paa Krigsskuepladsen - og fremfor alt: vil telegrafere Sandheden. Martha kommer sig. Gennem de Breve, hun modtager fra v. Tilling, er hun i Stand til ligesom at følge hans Færden paa nærmere Hold. Et Brev volder hende særlig Glæde, thi

v. Tilling skriver heri til hende, at han, saasnart han kommer hjem, vil tage sin Afsked fra Hæren.

Der bliver erklæret Vaabenstilstand, og et stormende Gensyn finder Sted mellem de to Ægtefæller. Martha minder øjeblikkelig om Løftet, og v. Tilling sætter sig til at udfærdige Afskedsbegæringen. Han mangler endnu nogle Sætninger, da Rosa bringer et Brev til Martha. Brevet er fra Marthas Sagfører og indeholder i knappe forretningsmæssige Vendinger Meddelelsen om, at det Bankierfirma, hos hvem Martha har anbragt sin Formue, som en Følge af Krigen er gaaet fallit, og at hendes Penge aa betragtes som tabt. Denne Meddelelse styrter med et Slag hendes Forhaabninger i Grus, thi v. Tilling, der ikke selv ejer Formue, kan under disse Forhold ikke give Afkald paa sin Officersgage. Med blødende Hjerte maa Martha se paa, at han river den paabegyndte Afskedsbegæring i Stumper og Stykker.

Og en Uge efter hæves Vaabenstilstanden, og Krigen genoptages. Fjenden trænger sejrrig frem over Grænserne, og alt disponibelt Mandskab kaldes under Vaaben. Fr.v.Tilling faar Ordre til at rykke frem i Kamplinien for at hjælpe med til at standse Fjenden i den truende Fremmarsch. Fr.v.Tilling, der, saasnart Fædrelandet kalder, saa udmærket forstaar at stille personlige Anskuelser i Baggrunden, gaar op i den Opgave, der er bleven ham betroet, med en saadan Iver, at han end ikke faar Tid tilovers til at vedligehælde Korrespondencen med Martha. I sin overspændte Tilstand foruroliges hun heraf og rejser, ledet af en tilfældig Indskydelse, ud til Slagmarken i den vanvittige Haab at finde sin Mand, som hun antager for saaret. Sammen med Dr.Bresser tager hun med Toget til den nærmeste Grænseby, hvorfra hun med Vogn begiver sig videre i Retning af Valpladsen.

Hendes Mand er imidlertid bleven saaret ved en Bombeeksplosion, og Skæbnen vil, at han bringes til Jernbanestationen i den samme Vogn, som senere fører Martha ud til de Marker, han nylig har for-

ladt. Tilling anbringes i et Tog, der gaar mod Hovedstaden. Han har nemlig Ønsket at blive plejet af sin Hustru. Saaledes gaar det til, at Martha, da hun efter frugtesløs Søgen vender hjem, modtages med Meddelelsen om, at den, hun søgte, er kommen i Forvejen hjem.

Da Fr. v. Tilling atter er oven Senge, er Krigen sluttet og Freden beseglet, men Krigens Ødelæggelser er dog ikke standset. Fra Slagmarken har Kolerasmitten sneget sig ind over den Egn, hvor den gamle Grev v.Althaus' Gods er beliggende, og hvor Martha og Fr. v. Tilling har faaet Ophold. Det første Varsel om Koleraens Indtog i Sognet gives af Skolelæreren, der anmoder om Tilladelse til at lukke Skolerne, da et Par af Børnene allerede er bleven smittede. Det besluttes hurtigt, at Martha og Rosa i største Hast skal rejse bort, men da det viser sig, at Koleraen endog grasserer paa Godsets Enemærker , opgives Tanken. Rosa, der lige er bleven forlovet med Fætteren, Konrad v. Althaus , smittes og maa lade sit unge Liv. Den gamle Greve er fortvivlet. Han elskede den Datter, og han tillader ingen anden at føre hende til hendes sidste Hvilested. Alene hjulpen af en gammel trofast Tjener jordfæster han Rosa paa Kolerakirkegaarden. Han er selv bleven smittet, og faa Timer efter at han har knælet ved Datterens Kiste, ligger han selv i sine sidste Trækninger.

Hidtil har han smilet, naar Martha, der under Indflydelse af egne bitre Erfaringer er bleven grebet af den store Fredstanke, har talt om Krigens Ødelæggelse. Saavidt er han gaaet i sin Patriotisme, at han har kaldt Krigen for en Velsignelse. Men nu, da han for første Gang for Alvor stilles Ansigt til Ansigt til nogle af Krigens forfærdelige Følger, da Yndlingsdatterens vansirede Ansigt endnu er ham i Minde, og da han føler sig selv overlistet af den lumske Død, -nu opruller der sig for ham et Billede i de grelleste Farver af Krigens Gru, og hans sidste Ord til Martha, der staar ved Dødssengen, er disse: -Martha, du havde Ret.Jeg mener nu ligesom du: Ned med Vaabnene!

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

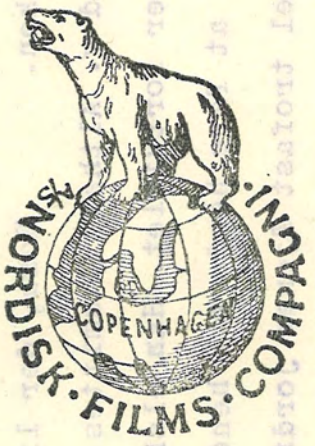

D i e W a f f e n n i e d e r!

von Frau Bertha von Suttner.

Personen:

Graf v. Althaus	Herr Philip Beck
Martha)	Frau Augusta Blad
Rosa) seine Töchter	Frau Fritz-Petersen
Arno v. Dotzky, Marthas erster Mann	Herr Alf Blütecher
Fr. v. Tilling, Marthas zweiter Mann	Herr Olaf Fönss
Knobelauch, Kriegsminister	Herr Carl Lauritzen
Bresser, Arzt	Herr Frederik Jacobsen
Conrad v. Althaus, Marthas und Rosas Vetter	Herr Birger v. Cotta Schönberg.

Martha v. Althaus, Tochter des alten Grafen v. Althaus ist zum zweiten Mal verheiratet.

Noch ganz jung heiratete sie zuerst den jungen, tapferen Arno von Dotzky, der mit Leib und Seele Offizier war. Von ganzem Herzen glücklich ging er in dem Krieg, als das Vaterland ihn rief. In Gedanken sah er schon alle Möglichkeiten einer schnellen glänzenden Karrière.

Martha dagegen konnte aber nicht eine glänzende Zukunft erhoffen. Sie war jung, sie liebte ihren Mann inniglich und konnte nur an den Tod denken, der ihm drohte.

Der Krieg raubte ihr ihren ersten Mann. –

Sie weinte sehr, als sie die Nachricht erhielt. Die junge Frau, die bisher nur Freude und Sonnenschein gekannt hatte, unterlag fast ganz diesem ersten tiefen Schmerz.

Aber die Zeit verging und nach vier Jahren fing Martha wieder an, sich des Lebens zu freuen. Bei einem Hoffest traf sie mit Kapitän Fr. v. Tilling zusammen, einem noblen stattlichen Offizier mit einem sehr ernsten Wesen. v. Tilling erbat sich die Ehre, Martha vorgestellt zu werden, und während einer Unterredung unter vier Augen erzählte er, dass er im Kriege neben Arno v. Dotzky ge-

kämpft, und, der ihn gebeten hatte, Martha seinen letzten Gruss zu überbringen. In der Erinnerung an den Verstorbenen fanden sich die Herzen dieser beiden Menschen zum ersten Mal.

Martha und Fr. v. Tilling treffen sich jetzt häufiger. Martha hat sich eigentlich versprochen, nie mehr einen Offizier zu heiraten. Unwiderstehlich fühlt sie sich doch an ihn gezogen und binnen einem halben Jahre sind sie verheiratet.

Wieder verläuft eine geraume Zeit. An der Seite ihres kräftigen, klugen Mannes vergisst Martha alle Sorge und jede Furcht. Die Möglichkeit eines Krieges existiert natürlich noch immer, aber Martha denkt nicht mehr an diese. Um so viel härter wird sie deshalb getroffen, als die Möglichkeit in Tatsache verwandelt wird. Der Krieg bricht aus und in kürzester Frist muss v. Tilling wegreisen. Martha fällt in Ohnmacht, als sie die Nachricht erhält, und sie erkrankt heftig. Als v. Tilling Abschied von ihr nimmt, weiss er noch nicht, ob sie die Krankheit überstehen wird, aber der Arzt verspricht ihm jeden Tag, die Wahrheit zu telegraphieren. Martha ist genesen. Durch Tillings Briefe folgt sie ihm so zu sagen von Tag zu Tag. Ein Brief erfreut sie aber besonders. Er schreibt dass er gleich nach seiner Rückkehr sein Abschiedsgesuch einreichon will.

Es ist jetzt Waffenstillstand, und ein stürmisches Wiedersehen findet zwischen den Ehegatten statt. Martha erinnert ihn an sein Versprechen und v. Tilling fängt sogleich an, das Abschiedsgesuch zu schreiben. Es fehlt ihm nur der Schluss, als Rosa Martha einen Brief bringt. Das Schreiben meldet kurz, dass die Bankierfirma, die Marthas Geld in Verwaltung hatte, wegen des Krieges hat bankerott erklären müssen, und dass ihr ganzes Vermögen verloren gegangen ist. Diese Nachricht vernichtet mit einem Schlage alle ihre Hoffnungen. Von Tilling, der selbst kein Vermögen besitzt,

kann unter diesen Umständen auf sein Offiziersgehalt nicht verzichten. Blutenden Herzens muss Martha es mit ansehen, dass das Abschiedsgesuch zerrissen wird. Eine Woche später werden die Friedensverhandlungen unterbrochen, und die kriegerischen Operationen fangen wieder an. Der Feind drängt siegrich über die Grenze und alle verfügbare Mannschaft wird in Waffen gerufen.

Fr. v. Tilling muss auch fort, und er geht ganz in den Pflichten für sein Vaterland auf, sodass er keine Zeit übrig hat, seine Korrespondenz zu besorgen. Martha, die schon seit langer Zeit ohne Nachricht von ihrem Manne ist, fasst in ihrer Verzweiflung den Entschluss, sich nach dem Kriegsschauplatz zu begeben, um ihren Mann zu suchen, der wie sie meint, verwundet sein muss. Martha nimmt mit Dr. Bresser den Zug bis zu der letzten Station, von wo ab sie sich mit einem Wagen nach dem Schlachtfelde begeben. Von Tilling ist indessen bei einer Bombenexplosion verwundet worden. Er wünscht von seiner Frau gepflegt zu werden und wird deshalb mit einem Verwundetentransport nach der Hauptstadt gebracht. Das Schicksal will es, dass er in demselben Wagen zurückgebracht wird, der Martha an die Grenze geführt hat, und als sie endlich müde und mutlos zurückkehrt, wird sie mit der freudigen Nachricht empfangen, dass der Gesuchte schon angekommen ist.

Als v. Tilling wieder seine Gesundheit erlangt hat, ist der Krieg schon vorüber, aber das Unglück ist noch nicht zu Ende. Die Cholera ist vom Schlachtfelde eingeschleppt worden. Zuerst bittet der Schullehrer um Erlaubnis, die Schule schliessen zu dürfen. Drei Kinder sind schon angesteckt worden. In aller Eile wird beschlossen, dass Martha und Rosa wegreisen sollen, aber es ist schon zu spät. Die Cholera hat schon ihren Einzug in ihrem Heim gehalten. Rosa, die sich neulich mit ihrem Vetter Konrad v. Althaus verlobte, wird krank und muss sterben. Der alte Graf ist verzweifelt, und

er überlässt es keinem Anderen, seine Tochter zu ihrer letzten Ruhestätte zu bringen. Nur von einem alten treuen Hausdiener begleitet, beerdigt er Rosa auf dem Cholerakirchhof. Er selbst ist angesteckt worden und wenige Stunden, nachdem er bei den Sarg seiner Tochter gekniet hat, liegt er selbst im Sterben. Bisher hat er nichts hören wollen, wenn Martha von ihrem grossen Friedensideen gesprochen hat. In seinem Patriotismus ist er sogar so weit gegangen, dass er den Krieg einen Segen genannt hat. Jetzt aber ist er endlich von den Grauen und den Folgen des Krieges tief erschüttert, und er sagt zu Martha, die an seinem Totenbette steht: -Martha, ich rufe jetzt mit Dir! Die Waffen nieder!

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm". Teleph.: Amt Mpl. 10191.

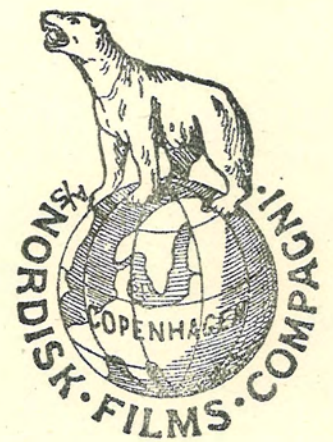

BAS LES ARMES

PAR

BERTHE KINSKY? BARONNE DE SUTTNER.

Personnages:

Le comte d'Althaus..... .....M. Philippe Bech
Marthe et Rose, ses filles .....Mme Augusta Blad
Mme Fritz Petersen
Arno de Dotzky, premier mari de Marthe..M. Alf Blütecher
Frédéric de Tilling, second mari de Marthe...M. Olaf Fönss

Knobelauch, ministre de la guerre.....M. Carl Lauritzen
Bresser, médecin.....M. Fr. Jacobsen
Conrad d'Althaus, cousin de Rose et de Marthe..M. Cotta Schönberg.

Marthe v. Althaus, fille du vieux général, comte v.Althaus, a été mariée deux fois.

Toute jeune elle avait épousé le jeune et brave officier Arno v.Dotzky. Après quelques années d'une heureuse union celui-ci fut appelé à la huerre, et c'est le visage rayonnant, à la pensée de la rapide carrière qu'il pouvait faire en la circonstance, qu'il partit.

Mais Marthe ne voyait pas les choses de la même manière. Elle était jeune et femme, et pensait comme une femme. Elle ne voyait que la mort qui, à chaque instant, menaçait son mari. Sa perspective d'avancement rapide ne semblait pas à Marthe valoir de courir le risque de la payer de sa vie.

La guèrre ravissait à Marthe son premier mari! En recevant cette nouvelle elle pleura beaucoup et connut la douleur.

Mais les années passèrent. Le chagrin sd changea en tristesse. la tristesse devint de chers souvenirs, et enfin la joie de vivre reparut.

Quatre ans après la mort de Dotzky, Marthe rencontra à une fête de la cour la capitaine Fr. v. Tilling. Elle le remarqua de suite car il ne ressemblait pas aux autres. Une noble

viribilité se réflétait sur son visage. Tout son être respirait la gravité. Fr.v.Tilling ne riait jamais.

Martha ne connaissait rien de Fr.v.Tilling avant qu'il demande à lui être présenté, et que plus tard, dans la conversation il lui raconte qu'il avait combattu côte à côte avec Arno de Dotzky qui, à son dernier moment l'avait chargé de porter à Marthe son suprême adieu.

A l'ombre du souvenir du cher mort, leurs coeurs se rapprochent.

Marthe et Tilling se rencontrent fréquemment. Marthe s'est une fois promis que si elle se remariait ce ne serait pas avec un officier,mais cependant, six mois ne sont pas écoulés qu'elle est remariée avec Fr. v. Tilling.

Quelque temps passe. Marthe, auprès de son mari, a oublié tous ses chagrins. Les craintes de guerre existent toujours, mais Marthe les chasse de sa pensée, jusqu'au jour où les craintes se réalisent. La guerre éclate, et Fr. de Tilling part. L'impression causée sur Marthe est si forte qu'elle tombe malade. Lorsque Tilling prend congé d'elle il ne sait pas si elle pourra surmonter la maladie, mais il fait promettre à son médecin, le docteur Bresser, de lui télégraphier de temps en temps pour l'informer de l'état de Marthe, mais surtout de lui télégraphier la vérité. Marthe se rétablit. Par les lettres qu'elle reçoit de son mari, elle peut le suivre par la pensée. Une lettre la rend joyeuse, car il lui écrit, en effet, qu'aussitôt qu'il sera rentré, il prendra son congé définitif.

Une armistice est déclarée. Les deux époux se retrouvent et Fr. de Tilling veut accomplir la promesse qu'il a faite à Marthe. Il est en train de rédiger sa lettre de démission au moment où Rose apporte à Marthe une lettre de son notaire l'infor-

l'informant que la banque dans laquelle sa fortune est placée a fait faillite par suite des conséquences de la guerre et que son argent peut-être considéré comme perdu.

Tous ses espoirs sombrent sous ce coup, car Tilling qui n'a pas de fortune personnelle ne peut maintenant songer à quitter sa position dans l'armée. Le coeur saignant, Marthe le voit déchirer sa demande de démission. Huit jours plus tard l'armistice cesse, et la guerre reprend. L'ennemi passe la frontière, et tous les hommes disponibles sont appelés. Fr.de Tilling est envoyé aux premières lignes de combat. Les péripéties de la guerre l'empêchent de correspondre avec Marthe. Celle-ci inquiète part,accompagnée du Dr. Bresser pour retrouver son mari qu'elle croit blessé. Elle arrive sur le lieu de l'action.

En effet, son mari a été blessé par l'explosion d'un obus, et le hasard veut qu'il soit conduit à la station du chemin de fer, dans la même voiture qui plus tard conduit Marthe au champ de bataille qu'il vient de quitter. Il retourne à la capitale avec le désir d'être soigné par sa femme. Marthe apprend que son mari est rentré chez elle.

Lorsque Tilling est rétabli, la guerre est finie et la paix signée. Mais les suites de la guerre se font sentir. Une épidémie de choléra s'est déclarée, et s'est répandue jusque dans la contrée où est située la propriété du vieux comte von Althaus, et où Marthe et Tilling ont pris séjour. Le choléra s'est déjà déclaré dans l'école où une couple d'enfants ont été atteint par la terrible maladie. On décide que Marthe et Rose partirent immédiatement, mais quand il se montre que la maladie sévit sur la propriété même, cette pensée est abandonnée. Rose qui est nouvellement fiancée avec son cousin, est atteinte et meurt. Le vieux comte est désespéré. Il aime sa fille, et veut l'accompagner

seul à sa dernière demeure. Avec l'aide d'un vieux et fidèle serviteur il procède à l'inhumation de Rosa. Il est devenu lui-même contagioné, et peu d'heures après avoir rendu les derniers devoirs à sa fille il est près d'expirer.

Jusqu'ici il a souri lorsque Marthe a parlé des horreurs de la guerre. Dans son patriotisme il appelait la guerre une bénédiction, mais maintenant que, pour la première fois il se trouve face à face avec les horreurs de ses suites, en voyant sa fille ainsi que lui-même frappés part la mort , il a une autre compréhension des choses, et ses dernier mots à Marthe qui l'assiste à son lit de mort, sont : Marthe, tu avais raison, je pense maontenant comme toi: Bas les armes!

A/S NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

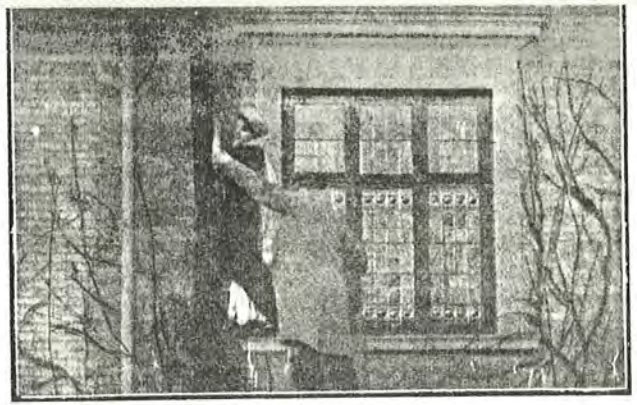

Released June 2nd.
Code Word, Clouds.

Length 3,000 feet.
Price, 5d. per foot.

Passed by the B.B. of Film Censors.

CUPID SCORES.

A highly diverting Comedy, displaying a great deal of Original Treatment and an Excellent Plot.

Cyril, in love with a fine girl, sends her a note, but her mother receives it. Cryil's Uncle Joe, a "good sort," finds that Cyril intends going to a fancy ball. He secures the costume, and in revenge for a little deception of Cyril's, decides to attend the ball himself. Florrie's Ma also decides to go, and two masked dancers meet. Ma and Uncle Joe unmask and take up again the skein of a former love affair. The waiter happens in on several amusing little episodes. They plan further meetings. Uncle is discovered next morning, attired as a Knight, fast asleep. Cyril decides to pay him out, but in a very funny scene in a restaurant Uncle and Ma get their own back, and Cupid's Score is a double one.

Released June 2nd.
Code Word, Amor.

Length, 1,140 feet.
Price, 4d., plu stoning.

Passed by the B.B. of Film Censors.